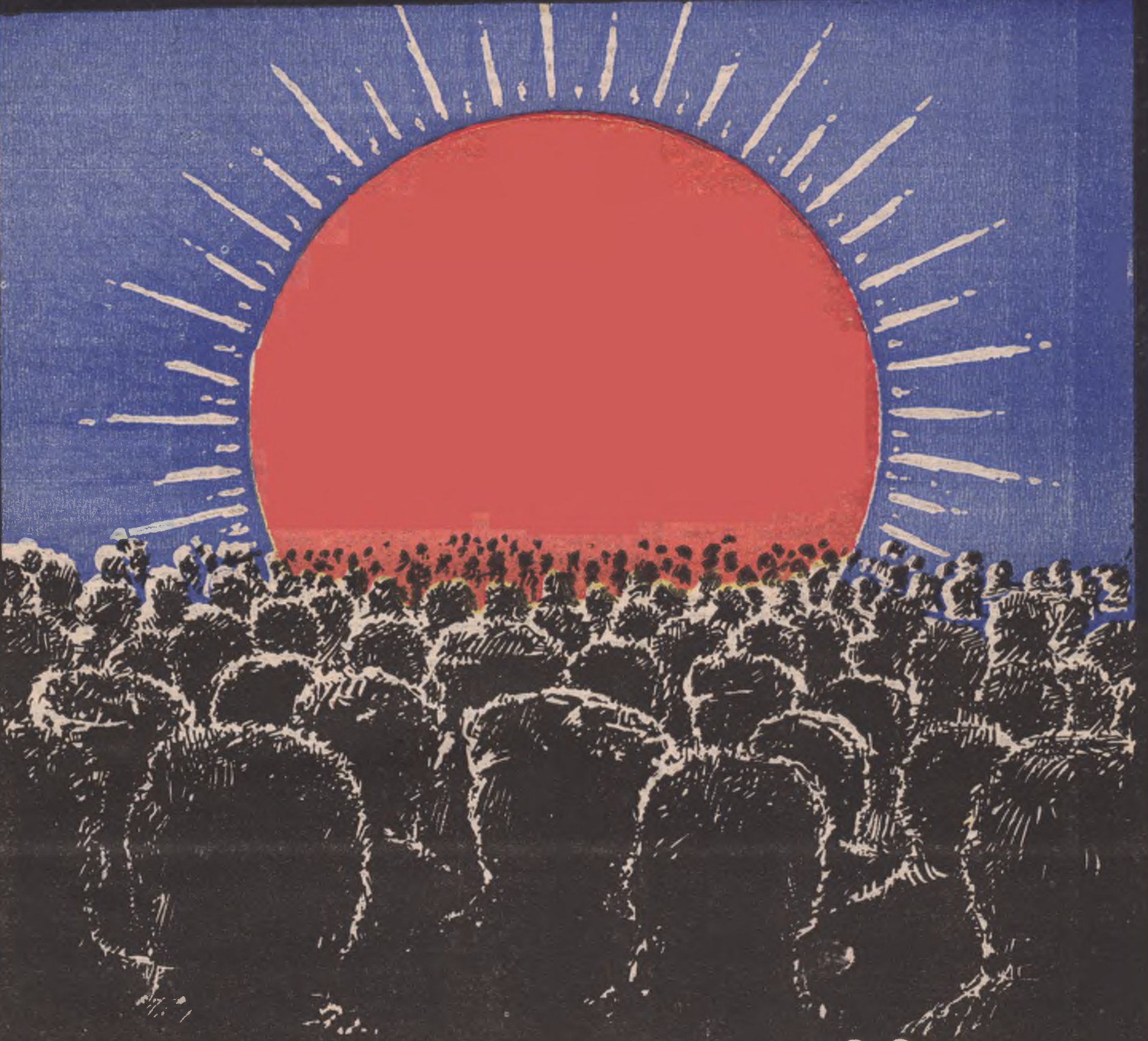

yeniden milli

MUCADELE

mutlu
bayramlar
için

BÜYÜK
DEVLETE
DOĞRU

25.31OCAK 1972

YIL: 2. SAYI: 104

okuyucuyla başbaşa

MİLLETE SESLENİŞ

Ey millet evlâdı! Medeniyet deyip her türlü çirkefi sürdüler önen —Aldatmadın, aldandın, ne olduysa sana oldu, sendendi sönen. —Sinsî bir plânla söndürmek için ruhundaki imanı. —Yetmiş iki millet toplandı, unutturdu sana olanlar olanları. —Havadan, sudan, karadan saldırdıkça saldırdı. —Milyonlarca kuduz sürüsü, kudurdukça kudurdu. —Gittiği her eve, her köye, atanın mirasına. —Durmadi, devam etti, kahpece saldırısına. —Sabrı tükenmiş, merhameti bitmiş, soy-suz bir vicdansız. —Kansız mı arıyorsun, çık tut, işte bu kansız mı kansız. —Camilere doldurdu yakıtı dedeni, döndü baktı küllüne. —Bular yetmemiş gibi yüzüzlük kattı yüzüz yüzüne. —El uzattı utanmadan, kardeşine, gelinine bacına. —Milyonlarca Avrupalı canavarlıkta yarışmasına. —Mezarda çikardı ölülerini, gaz döktü, ateş verdi kemiklerine. —Benzedi bu dehşet, Haccac zalimlerin, Neronların zulmüne. —Fersah fersah geçti bu zulüm, mazidekini belki de. —Medeniyet diye geçti tüm bunlar Avrupa tarihine. —Sonra Yunan köpeği ecdadına vurdu tetiğiyle. —«Bire Orhan kalk, yatma, milletini kurtar» diye. —Cephelerde kemiklerin dağ gibi yattı, siperin oldu. Ninen saçını yoldu, gençlerin şehit oldu, yetimin kapidı doundu. —Sonra kurtuldun, Allah yardım elini uzattı sana. —Boydun üç küt'a yedi denizi damarındaki kanla. —Sonra haykırdın, kalbinden gelen imanla, artık heyhat. —Kırık dişlerinden, kanlı dudagından döküldü Selâvat. —Bu nîdan atıyı sarstı, uyandı ecdadın tek tek. —Ölmedi bir daha, yaşadı ruhunda hep gezerek. —Öyle bir kudret sardı ki, sahip çıktı benliğine. —Bu imanlı kudret gönderdi, taklidini kendine. —Enbiyâ, Evliyâ hep koştu, durmadan yardımına. —Hersey çalkalandı, Çanakkale.

— Bu nîdanın tesirinden döküldü düşmanın denimesi. —Ferahlayıp nefes aldın, sonra kükredin Allahhükber. —Ey Avrupa pıçı, Rum dölü geberdin, geber be geber. —İmtihan oldun bir daha, ispat ettin kendini —Ölmeyeceğim, yaşayacağım, yaşatacağım bu devleti, bu dini. —Ey millet evlâdı! uyan, düşürmek isterler seni girdaba. —Kol kol geziyor, düşmanların, yıkmak isterler seni bir daha. —Bu oyun sahnededir, taklidi yapılıyor üstünde. —Gazetede, sinemada, gayri millî eğitimde. —Kurtuluşun hatırla, unutma topraktaki dedeni. —Bırakıp kendini de, taklit etme Avrupalı serseriyle. —Medeniyet maskesinde yemek isterler seni uyan —Gafilliğin eserî olur, edersin kendini kurban. —Fayda vermez pişmanlık, kahrolur gidersin sonra. —Parmaklıklar ardında, esaretler altında, yetmez mi kurbanın bunca. —Ey millet evlâdı, bu bir diriliştir. Kalk diril mücadeleye et. —Ruhunu, vicdanını. İmanını hepaini seferber et. —Korkma yalnız değilsin, Allah seninle bile. —Allah yardımcımızdır. Bizim mücadelemizde.

M. TUNCA
ERZURUM

Buradan

Sahipsizler Ülkesinden...

Buradan, sahipsizler ülkesinden sizlere seslenmek ızdırırları saymak, bilmeyen gafillerin hayranlık duydukları temel batıla dayalı, herşeyin madde ile izah edildiği batının özelliğini, insana verilen de geri birazcık olsun dile getirmek istiyorum.

Burada dünyanın her yerinde olduğu gibi başta basın ve altın olmak üzere büyük tröstler halinde beynelmül güçlerin hakimiyeti sonsuz. Milletleri ayakta tutan din, iman, kültür, örf ve ananelere sırt çevirme, mesuliyetsizlik bilhassa genç nesillerde salgın halinde. Buranın uzun saçı ve favorilli

askerlerinin bulunduğunu söylemek herhalde herşeyi izah eder.

Bir de burada kanunların, nizamların herkese eşit uygulandığı söylenir. İşte en bariz misali, kararı siz veriniz: 10 Ekim 1971 pazar günü İsviçre-Almanya sınırında, Alman gümrükçülerinin muhakkak ki ideolojimizin zıddı sebebiyle, bir türlü sorgu sual (saat 12 den 14.30'a kadar) netice bu ikibuçuk saatlik sürede binlerce araba bir dakika dahi durdurulmadığı halde kullandığımız saatten gümrük, hem de %100 fazlasıyla. Ayrıca üç sene önce Türkiye'den alınan bir saate bu yenidir ve İsviç-

Yeniden Milli Mücadele'den

104. sayımızla ikinci yılımızı doldurduk. Yeniden Milli Mücadele, milletimizin 2 asırlık hayat kavgası ve bu kavganın kesin neticelere doğru gittiği son yıllar içerisinde, düşmanın en son darbeyi indirmek istediği millî vakar ve haysiyetin sesini duyurmak is temiş, milletimizin son kararda, solğunun kesilmediğini ve kesilmeyeceğini haykırmış, milletlerin cesetleriyle beslenen emperyalizmin boğazına çakılan bir yumruk olmuştur. Son iki yıl... Ölümle yaşama arasında, milletin çetin mücadelesi. Ve bu mücadele içinde Yeniden Milli Mücadele'nin ağırlığı... Bunu en iyi tesbit ve teslim edecek olan, şüphesiz, iki yıl boyunca mücadeleyi bizimle paylaşan ve bundan sonra da hayatını millet imanı ve millet varlığı için feda etmeye hazır olan Mücadele okuyucularıdır. Yani sizlersiniz. Şu hususu bütün kalbimizle belirtmeliyiz ki, son iki yılda okuyucumuzun, Yeniden Milli Mücadele'nin omuzladığı yüke talib olması ve asırların ağırlığını biriktirmiş bir kavgaya katılması, gözler yaşartacak derecede fedakârlık ve samimiyet örneği olmuştur. En güç günlerimizde, millet düşmanlarının ve menfaatini, onlarla işbirliğine bağlanmış olanların baskılarına en çok artırdıkları bir zamanda, güç kaynağımız, tesellimiz, ümidimiz, sadece Allah'ın yardımı, milletimizin duası, sizlerin gayretleriniz ve inanç dolu mektuplarınız olmuştur.

Daha mücadeleye başlarken, mücadeleyi rahatlığa tercih ederken, aslında nasıl yaşanacağı hakkında da bir tercih yapıyorduk. Hiçbir milletin kurtuluşu, güzel günler görmesi, huzur ve saadeti tatması, mücadelesiz mümkün olmaz. Mücadele de rahatla yanyana yürüyebilecek bir yaşayış değildir. Yavuz'un Çaldıran yolunda çadırını ok yağmuruna tutan yenîgerilere karşı beyaz küheylanın üstünde söylediği birkaç cümle, devlet korumanın, devlet kurmanın, devlet yüceltmenin ve millet varlığını devam ettirme mücadelesinin geçeceği ateşten çemberi dile getirir.

● Ölümden ve rahatının kaçacağından endişe edenlerin uyusukluk telkinlerine karşı Yavuz; «Ölümden korkanlar avratlarının yanına dönsünler, korkmayanlar benimle gelsinler. Ben gazaya tek başıma bile giderim.» diyor. Yavuz'un yıkılmayan imanı ve çözülme-yen iradesi, zafer ordularına yürek bütünlüğü veriyor ve Türk milletinin başını zafer taçları süslüyordu. Güçlü devletler kuran gereflî ecdad, hayatını gaza meydanlarının korkunç hengâmelerinde olgunlaştırıyor, dövüldükçe ve su vüldükçe çelikleşen demirler gibi, gâzâ meydanlarının ateş ve suyunda iradeleri çelikleşiyordu.

Yeniden Milli Mücadele, daha ilk sayısında, milletin buhrandan kurtuluş mücadelesinin, güllük gülistanlık bir ortamdan geçmeyeceğini haber vermişti. Horlanma olacaktı. Hapis olacaktı. Hakaret olacaktı. Jurnal olacaktı. Gammazlama, tehdit, yalan, iftira olacaktı, olacaktı. Yeniden Milli Mücadele, bir milletin hayat kavgasının ayaşa, bravo, hur-

ra» sadaları arasında yürümeyeceğini bildir-mişti. Fedakârlık gerekti. ızdırıp gerekti. Anayı evlâtsız, babayı yavrusuz, evlâdı, yetim bırakmak mümkündü. Mücadelenin fedakârlık ve çile dolu sahasında erimeyen, tüken-meyen azim ve inanç istiyordu.

İki yıl boyunca, okuyucularımızdan anlayış, destek, fedakârlık ve göz yaşartıcı samimiyet gördük.

Mecmuada, ipten kaçmış bir kızıl sürüşünün Avrupa'da ihanet tezgâhladığını, devletin elinin mutlaka uzanması lâzım geldiğini yazdık. Hemen ertesi hafta, Almanya'daki Türk işçisinin vatan hanlarına indirdiği millî şamarın haberini aldık.

Mecmuada, Kılıç Aslan'ın çete savaşı meydanlarının, kızıl köpeklerin ini haline geldiğini yazdık. Anadolu'nun mazlum köylüsünün, köpek sürülerini tasmalayarak, şanlı ordusuna teslim ettiğini öğrendik. Elbistanlarda, Adıyamanlarda, Yozgatlar, Tokatlar, Erzurumlar, Kırıkhanlarda parlatılmak istenen kızıl ateşin, milletin, Anadolu'nun gözyaşı ve teriyle nasıl söndürüldüğüne şahit olduk.

Mücadele okuyucusu, bütün milletin iki yıldan beri can ve başla yürüttüğü millî mücadelede, en ağır vazifelere talip olmuş, bayrak korusunda önde gitmeye çalışmıştır. Vazife yarışında, en zor ve ağır vazifeye talip olmuştur.

★★★

Bugünde, vazife şuurundan birşey eksilmeksizin gayretini sürdürmektedir. Fikir, inanç ve düşüncesinin güçlü, mert ve tavizsiz sesi olduğuna inandığı Yeniden Milli Mücadele ile merhale merhale ilerlemektedir. Engeller, iman güçlendikçe, daha çabuk yıkılmakta ve yeni ufuklar açılmaktadır. Okuyucumuzun, Yeniden Milli Mücadele'ye karşı, büyük bir tevazu içinde beslediği hissiyat, mesuliyet duygumuzun bütün benliğimizi kuşatmasına sebep olmaktadır. Şimdi, varoluş kavgasını Mücadele'nin varlığıyla birleştiren okuyucumuzun ve milletimizin yüklediği sorumluluğun ağırlığını hissediyoruz. Ve inanıyoruz ki; milletimizle elele yıkamayacağımız engel yoktur. Ufkumuzu kapatan kara bulutların dağıldığını görür gibiyiz.

NOT: Geçen sayılarımızda, her okuyucumuzun, Yeniden Milli Mücadeleyi, en az beş kişiye okutması, abone yapması, okuduklarını anlatması ve mücadele kervanına yeni yolcular katması gerektiğini belirtmiştik. Gerek yurt içinden, gerekse yurt dışından gelen mektuplar, bu konuda geniş bir faaliyetin olduğunu bildirmektedir. Bilhassa bir okuyucumuzun tavsiyesiyle mecmuamızı tanıyan ve abone olanlar çoğunluğu teşkil etmektedirler. Bu konuda, yeni bazı tekliflerimiz ve metodlarımız olacak ki, onları gelecek sayılarımızda açıklayacağız. Yürütülen mecmuanın fikirlerini propaganda ve abone kampanyası, kuvvetimiz daha çok arttırmaktadır. Şimdi daha hızlı, daha kararlı, daha azimli olarak gayretlerimize devam edeceğiz. Yardımcımız Allah'tır.

Yeniden Milli Mücadele

re malıdır diye gümrük alma ya teşebbüs etti. Bu ne ile izah edilir? Veya ederler?

Dünyada gün geçtikçe artan ideolojiler kavgası böyle çetilli şekillerde tezahür ederken buradaki işçi kardeşlerimizin her an maruz kaldıkları Hristiyanlık propagandası, kolgezen komünizm büyük bir tehlike arz etmektedir. Hele buraya gelenler bu konularda hiç bir eğitime tabi tutulmadıkları için. Diğer milletlere mensup işçiler daha iyi şartlarda çalıştıkları halde, Türk işçileri kontratı doluncaya kadar iste-

nilen işte ve düşük ücretle yarıdımçı işçi kadrosuyla çalıştırılmaktadır. Kaldıkları yerin ban yosu olmadığı söylendiğinde kendilerine dereler gösterilir. Sahipsizdir, sadece buraya gelirken dost ve akrabalarının mendilleri sallanmıştır kendisini. Onların güya dertleriyle ilgilenilecek diye kurulmuş tegekküllerin sevdası, başkadır. Türk işçisi burada toparlayıcı hamiyetli ellere muhtaçtır.

Turist gelenlerin durumu ayrı bir dert. Bir sürü oyunlara gelirler. Evini bağını satmış tir, artık o da elden gitmiştir.

Bakarsınız bir gazete ilanı turist işçilere imkân tanıdığını bahseder. Arkasından ilgi liler turist işçi için bildiri yayınlanmakta devam ededursunlar.

Dertlerle yüklü gelenlerin ilk anda hayranlık duyduğu bu bölgelerden kurtulup kendi millî iş yerlerimizde millî değerlerimize bağlı olarak çalışmayı Cenab-ı Hak'tan bizlere nasip etmesini niyaz ediyorum.

Abdullah Yiğitbaşı
Shristian Dierig A.G.
89 Avusturya

Milletin iman, ahlâk, kül-
tür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık siyasî

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 104

SAHİBİ :

Ömer Ziva Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoc

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Günes Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç Aylık : 18 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç Aylık : 25 Lira
Altı Aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Büyük Devlet Politikası Uygulama Zarûreti

Hükümet Başkanı, Fransa'ya gitmiştir. Bu, Türk Devlet ve Hükümet temsilcilerinin ne ilk, ne de son dış gezisidir. Lâle devrinden sonra Osmanlı İmparatorluğunu, Avrupa'da temsil eden daimi veya geçici elçileri saymayalım. Sultan Aziz'in Fransa gezisinden bu yana Devlet veya Hükümet Başkanları zaman zaman seyahatlere çıkarlar. Bu sadece bizde değil, bilhassa zamanımızda hükümetlerin tuttuğu yoldur. Hazırlayıcı temaslardan sonra direkt temas...

Şüphesiz yeryüzünde farklı devletler bulunduğça, devletlerarası temaslarda devam edecektir. Diplomasi temaları, ülkeler arasında ekonomik, ilmi alışverişleri kolaylaştıracak, politikalar arası geçici uzlaşmaları temin edecektir.

Ancak bu temaslardan neler beklediğimizi gerçekçi bir açıdan ortaya koymak gereklidir. Bu taktik hedeflerin tesbitinde hiçbir hayalin yeri olamaz. Bir ülkenin dış politikası, milletin tarihi istekleri ve bu tarihi istekleri gerçekleştirmek üzere ortaya koyabileceği kuvvetin ölçü ve özüne tabidir.

Politika, bütün çeşitleriyle, milletin tarihi ve hayati isteklerini elde etmek maksadıyla kuvvet kullanmaktır. Diplomasi ise, bu politikanın vasıtalarından sadece birisidir. Genel anlamıyla politika, askerî ve siyasî vasıtaların kullanılması sanatı oluyor. O halde kuvvet kullanma ilim ve sanatına irca edilebilir. Elbette kullandığı vasıtanın özelliklerine uygun değişiklikler göstererek...

Politika mademki, teknik olarak, kuvvet kullanmaya indirgenebilir. Şu halde kuvvet kullanmanın genel kanunlarına uymağa mecburdur. İşte, millî politikanın stratejik ve taktikî ortaya konurken, gerçekçi olmak bunun için hayatidir. Meşhur Çin harp nazariyatçısı Sun-Tsu, «Düşmanı bil, yenilmez olursun» der. Düşmanı bütün niyet, taktik, hedef, kudret, imkân ve kaabiliyetleri ile tanımak, politikanın ve savaşın alfabesidir. Bu bilinmeden başarılı bir politika hareketi yürütülemez.

Düşmanı bilmek, onun müttefiklerini de bilmek demektir. Düşman ittifakının gücü, zayıf yanları bilinmedikçe, başarılı bir millî politika hayal edilmemelidir.

Bu söylediklerimiz, Orhun yazıtlarından, Siyasetnameye kadar millî tarihimizin, Kur'an'dan, siyer kitaplarına kadar bütün İslâmî kaynakların ısrarla üzerinde durdukları hususlardır. Ve kuvvet kullanma ilim ve sanatının kesin istekleridir. Şu halde hem evrensel gerçekler, hem millî siyaset geleneğimizin karakteristikleridir.

Ancak düşman ve müttefikleri hakkında edinilen bilgiler yetmez. Kendi asıl gücümüzü ve mümkün müttefiklerimizi de bulmalıyız. İşte bizden çözüm bekleyen problem budur! Türkiye'mizin maddî, moral ve entellektüel gücü, düşmanlara nasıl bir taktik uygulamaya, Türkiye'yi düşmanları karşısında nasıl izole edilmekten kurtarmaya imkân verir?

İşte son soru budur.

Yukarıda kuvvet kullanmanın temel istek-

leri, mücerret olarak ifade edildi. Şimdi bu temel istekleri, Dünyanın ve Türkiye'nin mevcut şartları içinde inceleyelim.

Her şeyden önce, dünyanın iki süper güç arasında paylaşıldığını hatırlayalım. Bir yanda kapitalist dünya, öbür yanda komünist blok var. Türkiye şimdiki jeopolitik durumuna göre, Finlandiya'dan, Endonezya'ya uzanan şerit içinde bulunmaktadır. Kapitalist ve komünist dünyanın, uzun süreden beri savaş meydanlarından birisidir. Hem de en tehlikeli savaş alanlarından birisidir. Üstelik Anadolu yaylasının, ilk çağlardan bu yana, Ortadoğu dışında teşekkül etmiş süper güçler tarafından parçalanma istidadı taşıdığını da unutmayalım. Ve bilelim ki Anadolu, ekonomik şartları yönünden, ancak Ortadoğu ve Balkanlara hakim olabilmis güçler tarafından parçalanmaktan korunabilmiştir. Frikya'lılar, Lidya'lılar, Anadolu birliğini kuramadılar. Selçuklu'ların son yüz yılı, birliğin kaybolduğu yıllardır. Pers'lerin Anadolu hakimiyeti, Yunanistan'da yenilmelerinden sonra süratle sönmüştür. Bütün bunlar, Anadolu'nun birliğinin korunması için, dış politikanın uyacağı jeopolitik ve ekonomik zaruretleri ortaya koyuyor.

Şu halde, Anadolu Birliğinin korunması için, Anadolu Birliğini koruyacak bir dış politikaya, büyük devlet politikasına ihtiyaç vardır.

Büyük Devlet politikasından maksadımız, Türkiye'nin varlığını, istiklâlini temin etmeyi hedef alan, ve Anadolu'nun ekonomik yönden bağlı bulunduğu ülkeler ittifakının lideri olmaktır. Türkiye bu liderliği yapmadıkça, Türkiye'nin varlığı garanti altında değildir.

Türkiye, girdiği ittifakları bu açıdan değerlendirmelidir. Pakistan'ın uğradığı yalnızlık, Türkiye'nin Kıbrıs meselesinde içine düştüğü çıkmaz, ittifakların kuyruğuna yapışmakla hiç bir müsbet iş yapılamayacağını ortaya koyuyor. Türkiye şimdi ekonomik, ileride kesin olarak politik mahiyeti sırtacak olan Avrupa Ortak Pazarı (yani Avrupa Birliği) karşısında, bir sömürge durumuna düşmekle karşı karşıyadır. Komünist cehenneminin fecaati, Türkistan'ın akıbeti ile, ve en son Çekoslovakya trajedisi ile kesinleşmiştir.

Türk milleti, millet olmasını temin eden bütün dayanaklarını ergeç yutacak olan bu ittifak kuyruğuna yapışmak, ele avuç açmak, düşmandan akıl danışmak siyasetinden vazgeçmelidir.

Ağır sanayiini kurmamış bir Türkiye, hangi süper gücün kuyruğuna yapışsın, eninde, sonunda onun ekonomik, politik hakimiyetini kabule mecbur olur. Ve sonunda bütün tarihi ve moral değerlerini yitirerek, sömürge derekesine yuvarlanır.

Özetle, Türkiye, kendi hayati menfaatına uyan, ve Ortadoğu'da kurabileceği, tarihle kesinleşmiş olan ittifakla ve bu ittifakı yürütecek Büyük Devlet politikası ile, eriyip çözülmekten kurtulabilir.

Türkiye'nin tarihi mirası ve şartları bu müsaittir.

Yeniden Milli Mücadele

Büyük Devlete Doğru

Mezmuamızın bu sayısı elinize geçtiğinde, Erim Fransa'dan dönmüş olacaktır. Fransa ile ilişkilerimizde, en fazla üzerinde durulması gereken mesele, Ortak Pazar içinde münasebetlerimiz, Akdeniz'in güvenliği ve Ortadoğu problemleridir. Bunlar, dünyanın coğrafyasında bir değişiklik olmadığı takdirde, kalıcı ve ağırlığını her zaman hissettirici meselelerdir. Onun için biz, Ortadoğu ve Akdeniz'in bugün içinde bulunduğu statü, yarın alabileceği şekil, Türkiye'nin takınması gereken tavır ve Fransa ile beraber bütün Avrupa'nın tutumunu inceleyeceğiz.

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİK DURUMU

Önce incelenmesi gereken, Türkiye'nin jeopolitigidir. Hadiseleri sağlam temele oturtmak için bu lüzumludur Türkiye, Asya ve Avrupa'yı iki boğazla birbirine bağlamış, tarih boyunca köprü vazifesi görmüş, atom ve feza devrini yaşadığımız şu zamanda da bu vazifesinde bir eksilme olmamıştır Türkiye, Ortadoğu gibi dünyanın, hergün yeni şekiller almaya müsait bir bölümünün parçasıdır Türkiye, dünyaya hakim olma hedefinde. başka hiçbir fikre hakimiyet imkânı vermeme niyetinde olan beynelmilel komünizmin iktidarda bulunduğu Rusya'nın komşusudur. Daha doğru ifade etmek gerekirse, Rusya'nın en yakın işgal bölgesindedir Türkiye'nin ve boğazların sahibi, Ortadoğu'nun köprüsü ve açık denizlerin kapısı olma durumu, onu değişik kuvvetlerce, ittifaka alınması veya yutulması veya nüfuz altında bulundurulması gereken bir ülke durumuna sokmaktadır. Onun için Yalta, Potsdam ve Tahran konferanslarında, dünya, nüfuz bölgelerine ayrılırken, Türkiye üzerinde, hassasiyetle durulmuş, dünya devletleri arasında kurulan dengede, Türkiye için özel bir «nüfuz tarafesi» tatbik edilmiştir Türkiye'nin şu veya bu blokun hakimiyeti altına geçmesi, dünyanın çehresinde büyük değişiklikler meydana getirecektir. Ortadoğu meselesi, Akdeniz'in barış gölü olma meselesi, Akdeniz ülkelerinin güvenliği meselesi ve bütün dünya ülkelerinin, gayri insani bir sistemin salyahu ağızyla karşı karşıya gelmesi meselesi, hep Türkiye'nin alacağı şekle bağlıdır. Türkiye'nin alacağı şekil de, onun güvenliğine ve güvenlik için yaptığı ittifaklara bağlıdır.

TÜRKİYE, KOMÜNİZM TEHLİKESİ, ORTA-DOĞU VE AKDENİZ

Türkiye için en büyük istila hareketi, Rusya'dan gelebilir. Şu anda, Rusya dışındaki ideolojik kuvvetlerin iktisadi, siyasi, kültürel sa-

hada gizli bir hakimiyet kurması ve giderek Türkiye'yi gizli bir sömürgeleşmeye götürmesi düşünülse bile, bunların, kurdukları emperyalist hakimiyetlerin yapısı icabı, bir istila hareketini açıkça yapmaları beklenemez. Bunlar bir milletin iktisadi hayatını, siyasi bünyesini, kültürel yapısını gizliden gizliye tahrip ederler. Fakat sıcak bir harbi göze alarak, Türkiye'de kendi bayraklarını çekip Türk bayrağını indirmek istemezler. Menfaatlarına bunu aykırı bulurlar. Ama Rusya için durum daha başkadır Rusya, istila suretiyle toprak iltihak etme, millet köleleştirme ve devlet yıkma politikasının örneklerini, daha dün deneyecek bir zamanda vermiştir. Türkiye için de farklı bir politika uygulayacağı söylenemez. Tabii ki, denk düşürürse.

Rusya Kuzey'den bir istila hareketini düşünebilirse de, bunu şu an için muvafık görmekte ve Avrupa ülkelerinin kuvvetini zayıflatıcı hareketlere girmektedir «Dengeli kuvvet iddirmisi, Avrupa Güvenlik Konferansı» gibi meseleler, barışın teessüsünü teminden ziyade, düşmanlarını, bir daha toparlanamayacakları bir atalet ve dağınıklığa sevk etme politikasının ürünleridir Rusya, Avrupa'yı uzun vadeli bir çökertme taarruzunun hedefi yapmıştır.

Rusya asıl kuvvetini, Vietnam'dan Cezair'e kadar uzanan bir zincirin halkalarına tekeş etmek istemektedir. Şüphesiz bu zincirin temel halkası ve odak nokta, Ortadoğu, Doğu Akdeniz, ve Süveyş'in meydana getirdiği bölümdür. Bu bölge, Rusya için bizi de yutabilecek bir üs olarak kullanılmak istenmektedir. Kuvvet zoruyla toprak işgal eden ve bütün dünya Yahudiliğinin desteğindeki İsrail'in, hergün artan istila emellerine ve emperyalist duygularına paralel giden bir hareketle Rusya, Ortadoğu'da kızılca kıyameti koparmakta ve hergün biraz daha hakimiyetini perçinlemektedir. Rusya'nın, karada harp çıkarmak ve bu harplerden istifade ile üsler elde etmek politikası, bütün hızıyla devam ededursun, Akdeniz'de de Rus savaş gemileri, tehlikesini hissettirir hale gelmiştir. Zaman zaman çeşitli askerî ağızlardan yapılan Akdeniz'deki kuvvet dökümü, Rusya'nın külcümsenecek bir varlığı olmadığını ortaya koymaktadır. Rusya'nın Kıbrıs ve Malta için yaptığı manevralar, başıbozuk hareketler değildir. Her iki adada da,

komünist faaliyetlerinin, uzun yıllardan beri sürdürüldüğü bir gerçektir. Ortadoğu'nun Rus ifritinin kördüklemesi ile fokur fokur kaynayan bünyesi ve Akdeniz'de her gün biraz daha artan kuvvet mücadelesi Türkiye'nin nazarı dikkatini bu bölgelere çekmelidir.

ORTADOĞU'DA KESİN BİR KUVVET MÜCADELESİ OLURSA

Ortadoğu'da hakimiyet tayin edecek kesin bir kuvvet mücadelesi olursa, bunun neticesi kimde gülecektir? Bu meselede incelenmesi gereken şey, dünyadaki süper güçlerin Ortadoğu'ya bakış tarzıdır. Amerika, Fransa ve İngiltere'yi içine alan batı, bugüne kadar, bu bölgeye sadece kanı emilecek bir varlık olarak bakmıştır. Denebilir ki, Ortadoğu varsa —batı için— petrol leriyle vardır Osmanlı Devletinin zayıflatılıp yıkılmasından sonra bu bölgeye üşüşen batı petrol kumpanyaları, emcekleri kadar bölgenin kanını emmişlerdir. Bugün Ortadoğu insanı için batı, dinini horlayan, kültürünü yıkan, servetini soyan ve bütün bunları, devlet kurdurduğu kukla yöneticilerle yapan bir canavardır Rusya. Ortadoğu'da daha değişik gelmiştir O, halkın yılların sömürgecilik damgasını yapıştırdığı batıya düşmanlık hislerini istismar ederek, batıya «emperyalist» damgasını vurarak gelmiştir. Nüfuz etmiştir Ama bunu yaparken, gizlediği şey, kendisinin emperyalist emelleridir Osmanlı'nın şefkatli himayesinden ayrılan bölgeler, en şaşaalı propagandalar arkasında gizlenen Rus emellerini sezememişlerdir. Böylece batılı devletlerin kuvvetine eş veya daha fazla bir Sovyet kuvveti Ortadoğu'da yerleşmiştir Üs elde etmiştir Ortadoğu'da günden güne kesin bir kuvvet mücadelesine yaklaşmaktadır. Bu mücadele, Ortadoğu'ya kimin hakim olacağını tayin edecektir. Böyle bir kuvvet mücadelesi olursa, hakimiyet kimde kahr? Bu noktada Rusya diğer süper güçlerden daha avantajlı, her şeyden önce Ortadoğu'da kalmak hususunda diğerlerinden daha isteklidir. Daha şimdiden, batılı süper güçler, Ortadoğu'da sömürülecek yeraltı zenginliklerinin kalıp kalmadığının ve bu zenginliklerin Ruslarla paylaşmayı göze alabilecek ölçüde olup olmadığının münakaşasına başlamışlardır Bu şunun işaretidir ki, bir kuvvet mücadelesinde, vuku bulması muhtemel gizli anlaşmalarla (Yalta gibi) Ortadoğu Rus nüfuz ve hakimiyet bölgesine terk edilebilir. Çin vaktiyle bu şekilde Rusya'nın kucağına atılmış ve komünistleştirilmiştir. ABD, şimdi bütün ümitlerini İsrail'e bağlamıştır. Hal

buki İsrail'in politikası ve menfaatları zaman zaman ABD ile ters düşmekte ve İsrail rest çekmektedir. Hem İsrail'in Rusya ile anlaşmadığı veya anlaşmayacağı garanti edilemez. Bu şartlar altında, Ortadoğu hakimiyeti konusunda beynelmîl Yahudilikle, Rusya arasında bir anlaşma mevzu bahis olabilir.

RUSYA'NIN ORTADOĞU'YA YERLEŞMESİ DEMEK

Rusya'nın Ortadoğu'ya yerleşmesi demek, Türkiye'nin istilacı düşmanla, ilerlenmesi zor olmayan sınırlarında karşı karşıya kalması demektir. Bu durumda, Akdeniz'deki Rus donanması da hesaba katılırsa nasıl bir çember içine alınacağımız kestirilebilir. Bu vaziyet karşısında Fransa'dan veya bir diğer, ülkesi bize uzak süper batılı devletten ne bekleyebiliriz?

Tarihte olduğu gibi İngiliz ve Fransız kuvvetlerinin, Rus donanmasını durdurması mümkün müdür? Unutulmamalı ki, Rusya yukarıda yaptığını söylediğimiz işleri ve elde etmek istediği neticeleri tedricen yapmaktadır. Ve üstelik, ülkemizde isyan çıkarabilecek ajanları vardır. Türkiye yıllardır sürdürülen propaganda ile, değişme belirtileri gösteren bir Türkiye olmuştur. İç ve dış komplolar Türkiye'yi zor durumlarda bırakabilir. Yöneticileri ve milletimizi, eli kolu bağlı esaret kervanına yolcu adayı gibi takdim etmek istemiyoruz. Önemli mesele, Türkiye için kurtuluşa götürecek tercih nedir, onu belirtmektir.

TÜRKİYE NE YAPABİLİR?

Batılı süper devletlerin tutumunun bu şekilde olması, bizi, komünist çevrelerin uzun zamandır propaganda ettikleri şekilde batı ittifaklarından koparıp, ya kendi halinde, ya da Rusya'ya dayalı bir ülke olma fikrine götürmemelidir. Bu fikir, tamamen Moskova'da tezgâhlanmış, «Türkiye'yi ittifaklardan tecrid ve daha sonra özümleme» politikasının, Rus ajanları tarafından propaganda edilmesinden başka birşey değildir. Batıyla münasebetlerimizi kritik etmek suretiyle, Türkiye için daha başka alternatifler bulmak da mümkündür.

SÜPER GÜÇLERİN BİZE BAKIŞI

Batılı süper güçler ve beynelmîl ideolojik kuvvetler, üçlü, dörtlü, beşli dengeleme üzerine kurdukları, süper güçler arası politikada Türkiye'yi de, herhangi bir azgelişmiş ülke gibi mütalâa etmektedirler. Milletimizin ideolojik bünyesiyle çatışan, beynelmîl ideolojiler, süper harp güçleriyle ittifak kurarak, milletimizi ve devletimizi ebediyen zaaf ve zilletin içinde bozaltmak istemektedirler. İdeolojimizi bırakırsak, bize daha iyi muamele ederler mi diye düşünmek saçmalığın ta kendisidir. Zira o zaman alımıza bir de şahsiyetsizlik damgası yiyip, ebediyen dirilmemesine ölümün uçurumuna yuvarlanmış olacağız. Batı, bize, tarih içindeki şerefli ve haysiyetli mevkimizi yeniden vermek için, her oyuna başvurmaktadır. Batı bize karşı şimdi, Ortak Pazar içinde, OECD içinde, Avrupa Konseyi içinde bir eyalet muamelesi yapma ihanetini işlemektedir. Daha 50 yıl önce yut tuğu ebed müddet bir devletin çocuklarına, yardımı muhtaç, himayeye muhtaç topluluklar muamelesi yapmaktadı. Milletimizin iradesinden ayrı bir Ortak Pazar parlamentosu, «Türkiye'de seçimin ne zaman olacağı hakkında, bizi temsil edenlerden söz almaktadır.» (1) Sorunuz Ortak Pazar Parlamentosuna ve onlara söz verenlere: Ortak Pazar bizim efendimiz midir? Bir OECD, «Türkiye'nin büçsesinin kabarık veya normal olup olmadığı hakkında ileri geri laf etmektedir.» (2) Bir Avrupa Konseyi «Türkiye'de demokrasi nin var olup olmadığını tayinde yetkili olmaktadır.» Milletnin iradesi, demokrasinin temeli değilmişcesine ve meseleler millî iradeyle halledilmeyecekmişcesine, Batıda, Türkiye'yi hakır görme bir hastalık halini almıştır. Tabii bu, menfaatlarına da uygun gelmektedir.

Dünyadaki beynelmîl kuvvetler, Türkiye'nin büyük devlet olma azmini ve idealini köreltme için, dünya üzerinde, Türkiye'yi de içine alan tasarruflarda bulunmakta ve kurduğu mahiyeti belli teşkilâtlarla Türk milletinin ve yöneticilerinin irade, inanç ve gururlarını törpülemektedir. Türk milletinin, şu son devirlerde, gurunun incinmesi kadar hiçbir devir gelmemiştir.

(Devamı 11. Sayı'da)

KIZIL KAMPANYANIN YURT İÇİ VE YURT DIŞINDAKİ GÜRÜLTÜSÜ KARŞISINDA MİLLETİN PROTESTOSU

Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan adlı üç komünistin idam cezalarının Askerî Yargıtay'ca tasdik edilmesinden sonra Türkiye'de bir cürceanırdı koptu; idam cezaları kalksınmış! «Çağdaş düşünceye, insanlığa uymayan idam cezaları kaldırılmalı» kampanyası adı altında imzalar toplandı, bazı zavalhların insanîyet hisleri kabartıldı, istismar edildi.

Türkiye, bir yığın derdin içindeyken, içten ve dıştan en adi komplolarla karşı karşıya iken, ekonomik sızıntı, kültür buhranı, ahlak yıkımı, servet kaybı alabildiğine hızlanmış, alabildiğine önüne geçilmez hale gelmiş iken, «ölüm cezası kaldırılmalı» teranesi, nasıl oldu da Türkiye'nin 1 numaralı meselesi haline getirildi? Öyle bir af (!) kampanyası ki, önce Berlin'de, Paris'te, İsveç'te duvar ilanlarına geçiyor, sonra da Türkiye'de milletten kopmuşluğun damgasıyla damgalanmış bir modern azınlığın diline, kalemine düşüyor. Dün, 12 Mart'tan önce, sütunundan komünist eşkiyayı öven Pravda makalecisi yazar, kürsüsünden marksizme alkış tutan namı diğer Prof., dün pohpohladıklarının ettikleri halı temize çıkarmak için bugün gayret gösteriyor. Milletten evlâdı, hapishane köşelerini doldururken, siz ey his, insanlık istismarcıları, o zaman nerdeydiniz? 1960'ların, siyasî suçlardan mahkûm ettiği 3 devlet adamı ipe çekilirken, siz ne den sustunuz? Yoksa «Çağdaş uygarlık düzeyi» ne daha erişilmemiş miydi o zamanlar?

Komünizmi, üç beş çapulcunun eşkiyacılığı zanneden Türk aydını sunu kesinlikle bilmeli ve unutmamalı ki, komünizm ideolojik, politik ve askerî bir saldırdır ve saldırılarında hiçbir tahdit tanımamaktadır. Yine bilinmelidir ki, üç eşkiyayı, beş satılmışı idama mahkûm etmek veya cezalandırmakla bütün komünizmi yok etmeyi hedef almayan tedbirlerle komünizm önlenemez. Beynelmîl ihanet merkezleri tarafından organize edilen ve desteklenen son «af kampanyası» bunun açık bir misalidir.

Bu kampanya, geçtiğimiz hafta içinde daha da kesafet kazanmış, adının başında «Beynelmîl» sıfatı bulunan bir sürü masonik zihniyetli veya komünist teşekkül, çeşitli bildiri ve yazılarla Türkiye'de idam cezalarının kaldırılması isteğinde bulunmuşlardır. Milliyetsiz ve kozmopolit basın, mal bulmuş mağribi gibi tâ, New Jersey'deki idam cezalarının kaldırılması haberini sütunlarına aktarmış,

— New Jersey Yüksek Mahkemesi, idam cezasının Anayasaya aykırı olduğuna bire karşı

altı oyla karar vererek, söz konusu cezaı eyalet sınırları içinde kaldırmıştır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde 14 eyalette daha ölüm cezası kaldırılmıştır. (Cumhuriyet 19 Ocak 1972)

«Ulusal Hukukçular Birliği idam cezaları konusunda önünüye telgraf çekti.

— Merkez Paris'te bulunan «Ulusal Demokrat Hukukçular Birliği» Genel Sekreteri Joe Notman, CHP Genel Başkanı İnönü'ye bir telgraf göndererek ölüm cezasına karşı hareketi, desteklemesini istemiştir. (Günaydın 15 Ocak 1972)

«Merkez Londra'da olan Uluslararası Af Örgütü idam cezaları için Erim'e yazdığı mektubu açıkladı.» (Günaydın 15 Ocak 1972)

Dışarıda sürdürülen bu plânlı hiyanet, içerde de hempalar bulmakta zorluk çekmemekte dir. TİP'in eski genel başkanlarından, Yahudi Nazım Çikmet'in teyze oğlu Mehmet Ali Aybar, Meclis Başkanı Sabit Osman Avcı'ya başvurarak, Askerî Yargıtay tarafından onaylanan üç idam cezasını önlemek için ağırlığını koymasını isterken, Mimarlar Odası da cezalara karşı çıkarak; «Dünya hukuk uygulamasındaki son gelişmelerin ölüm cezasının çağdaş kaldığını gösterdiği» den dem vurmaktadır. Komünistlerin idamı söz konusu olunca, mimarın hukuktan ahkâm kesmesi gülünç olmaktan öte, bu modern azınlığın «ile riciliğine» de ters düşüyor.

Üstelik, başkanı daha geçenlerde sıkıyönetim mahkemelerinde hesaba çekilen TMGT (Türkiye Gençlik Teşkilâtı) adlı maskeli teşkilât idam cezalarının kaldırılmasını istemiş

Görülüyor ki, sadece ismi, sıfatı Türk olanlar değil, bütün beynelmîl hiyanet şebekeleri komünistlerin affı için uğraşıyor. Bu hareketler, Türkiye'nin haysiyetini zedeleyen hareketlerdir. Sosyalist hainler, işlerine geldiği için Amerikan mahkemelerinin kararlarına bile kucak açıyorlar. New Jersey'de idam cezası kaldırılmış mı?

Millet adına mesullere yapılacak samimi ikaz şudur; Eğer, bu propagandaların tesiriyle komünist eşkiyanın idamından vazgeçilirse -ki, bu komünizme verilmiş büyük bir tavizdir- devlet şeref ve haysiyeti zedeleneyeceği gibi, komünist hareket Türkiye'de daha da güçlenecek, toparlanacak ve vatan, önü alınmaz yeni felâketlere uğrar olacaktır. Eğer -ki, bu milletin isteği dir- komünist hainler hak ettikleri cezaları çekerler ise, o zaman bu aslı jest diğerlerine bir ders, bir ibret olacak, üstelik komünist hareket için de bir yıkım sayılacaktır.

Milletten kopmuş, kafaları ve mideleri kiralanan bir kaç zavalının, kâğıda geçen imzalarına gelince, 35 milyon Müslüman Türk'ün kanla atılacak imzalarının olduğunu unutmayınız.

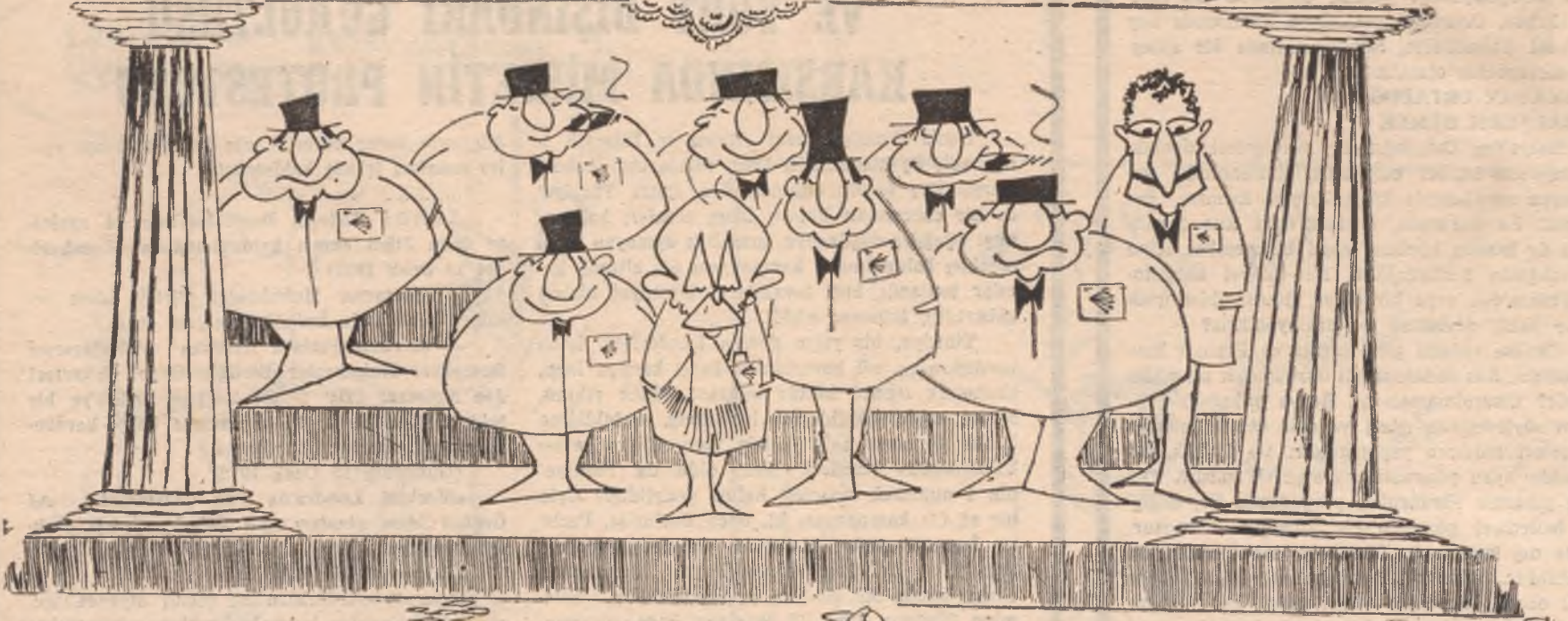
Ve bu hakikatin haberleri, yurt dışında çalışan işçilerimizden gelmeye başlamıştır. Almanya'da komünist çapulculara hak ettikleri dersi veren fedakâr Türk işçisi, şimdi de İsveç'te vatana, millete ve dine bağlılığını bir daha ispat etmiştir.

Stokholm'da, Türkiye'deki idam kararlarını protesto için açlık grevine başlayan ve aralarından Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından aranan Erhan Erdoğan'ın da bulunduğu 4 komünist, oradaki Türk işçileri tarafından dövülmüşlerdir. Stokholm cadelerinde, ellerinde Türk bayrakları ve komünist aleyhtarları pankartlar ile yürüyen işçilerimizin bu hareketi, büyük bir mânâ taşımaktadır. O mânâ, Türk işçisinin komünizm tarafından istismar edilemeyeceğini haykırmaktadır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri —te- — İsveç'teki komünistleri Türk Milleti adına dömenmiş ederiz ki— milletin his, düşünce ve kararlarına tekabül eden karar verirler.

— İsveç'teki komünistleri Türk Milleti adına dömenmiş ederiz ki— milletin his, düşünce ve kararlarına tekabül eden karar verirler.

CHP. Buhranı ve Türk Aydınının Millete Dönüş Belirtileri

Geçen hafta, İnönü ve Ecevit'e sorduğumuz sorulara ilk cevap, Ecevit'ten geldi. Ecevit, politika cambazlığı ile cevap verdiği sorularımız karşısında, kendisini temize çıkarmak sağlam deliller gösterememekte dir. Sahip olduğu düşünce, takip ettiği hareket tarzı, Ecevit'in kendisini Marksizm'den ayrı düşündüğünü göstermesine manidir. Biz Ecevit'e kendi söylediği «Mao'nun önünde, Fidel Castro'nun önünde, Lenin'in önünde, Guevara'nın önünde kilitli kapılar vardı ve onlar devrim yapabilmek için bu kapıları kırmak zorunda kaldılar, halbuki Türkiye'de bu kapılar itiliverince açılacak cinstendir» şeklindeki sözlerle yapmak istediği hareketin, Mao'nun, Castro'nun, Lenin'in hareketlerinin aynı olacağını söylemişti. Ecevit, bu suale bir siyaset polemizi ile cevap vermeye kalkışıyor. Ve kendisine komünistlik ithamı yapıldığını, bunun bir iftira olduğunu iddia ediyor. Yazıya geçen bir şeyi inkâr mümkün olmuyor ki.

CHP içerisinde eskiden beri var olan, fakat 12 Mart muhtırası ile kesin şeklini alan İnönü - Ecevit çarpışması şeklindeki mücadele, bugün komünistlerin yeni bir siyasî grubun arkasına sığınma arzusu ile hızlanmıştır. Sıkıyönetimin ilânıyla, eski hummalı faaliyetlerini yürütme imkânları ortadan kalkan, Marksist rejim hayranları yeni bir siyasî cübbe gölgesi bulmak lüzumunu hissetmişlerdir. Zaten, ortaya attığı sloganlardan da kesin olarak ideolojik karakteri anlaşılan Ecevit, bu şahıslar için, desteklenecek tek adam olmuştur. CHP içerisinde bulunan anti-komünist çevrelerin desteğini kazanabilmek için hiçbir sağlam delil gös-

tererek cevap veremeyeceği sorulara, kendisinin dahi inanmadığı hayali birtakım cevaplar vermektedir. CHP bünyesinde tezahür eden kavgayı herkes bir başka şekilde yorumlamaktadır. Milletin tarihî mücadelesinin getirdiği prensiplerin ışığında ve Türkiye'nin her türlü jeopolitik şartları gözönüne alınarak yapılan doğru yorumlara da rastlamaktayız. Doğru düşünen, gerçekleri yansıtmayı vazife bilen aydınlarımızın varlığı memnuniyet vericidir. Emekli Amiral, İstanbul CHP Millet vekili Sezai Orkunt'un «CHP'de Tehlike Çanları» başlıklı, 18 Ocak 1972 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan yazısında bazı doğru tahlillerin yer aldığını müşahade ediyoruz.

Yazıda milletler arasında uygulanan çarpıştırma ve parçalama metitleri belirtilerek, Türkiye'yi tehdit eden kuvvetler işaretlenmiştir. «Bölünen milletlerin yıldan yıla arttığı bu kuşak üzerinde Türkiye'nin sosyalist kampa katılması için yapılan sinsi mücadeleler de, bu nedenle, hiç bir zaman durmayacaktır. Türkiye'nin katı komünist bir ülke olması şart değildir. Büyük komşusu Sovyetler Birliğine müzahir, Batı ile ittifak ilişkilerini kesmiş, sosyalist bir ülke olması kâfidir. Sovyetler Birliği için bu vazgeçilmez bir hedeftir ve bugün dünden daha önemli bir istektir.» (1)

«...Böylece Türkiye haricen, ılımlı olmayan bir sosyalist kuşatmanın tam çemberi içine alınmıştır. Şimdi bunun iç çemberinin sıkılması lâzımdır. Bu da Türkiye'deki siyasal iç baskıların tahriki ve artırılmasıyla mümkündür.» (2)

Orkunt, Türkiye'nin geçirilmek is-

tenildiği dar boğazı işaretledikten sonra, komünistlerin kullanabilecekleri siyasî cepheleri de şöyle işaretlemiştir:

«Bu da herkesin gözleri önünde Türkiye'de denenmiştir. Ve denenmektedir. Dıştaki çevrelemeyi, içte sıkma ve iktidarı ele geçirme görevi de yerli ve uluslararası Marksizmin hedefidir. Akıllı Marksist-Leninist, anarşist gençliğin Türkiye'de yaptığını yapmaz ve yapılmı tasvip etmez. Bir avuç adamla terör yaratılacağı, devletin sarsılacağı, ama devlete hakim olunamayacağını bilir. Akıllı Marksist - Leninist, bir ülkede tutunmak ve sinsi sinsi işleyerek iktidara gelebilmek için siyasal bir örgüte ihtiyaç gösterir. Bu ya yeni bir parti kurmakla veya sol eğilimli bir parti veya partilere yerleşmek ve ona hâkim olmakla mümkün olur. Bu bakımdan, bir zamanlar CHP'nden aradığını bulamayıp TİP'ne kayanlar, bu partinin zayıflamasından sonra tekrar CHP'ne nüfuza başlamış, TİP'nin kapanmasından sonra bu sızmalar, yöneticilerin hatalarıyla daha da kuvvetlenmiştir. Kendi solunda siyasal bir örgüt bulunmadığı zaman Ortanın Solu'ndaki partilerin kaderi budur.» (3)

Sayın Sezai Orkunt'un da belirttiği gibi, Türkiye'deki akıllı komünistlerin takip ettikleri politika budur. Ecevit, düşünceleri ve hareketleri ile komünistlerden bir farkı olmayan politika cambazı, akıllı komünistlerin pohpohlayacağı bir şahsi yettir İnönü - Ecevit kavgasına bu açıdan bakılmalıdır.

Zaman zaman Cumhuriyet gazetesinin ideolojik karakterine zıt, fakat hadiselerin kısmen doğru tahlillerini yaparak Türk aydınını uyar ma vazifesini ifa eden asker menşeli Fikret Ekinci, CHP'deki kavganın mahiyeti hakkında bazı doğru tahliller yapmaktadır. Daha ziyade as-

ker menşeli aydınlarımızın, zaman zaman yaptığı ümitvar değerlendirmeler, siyasî çıkmaz içerisinde boğulan partilileri uyarmaktadır. Türkiye'nin içerisinde bulunduğu durum, siyasi partilerin millet üzerinde oynadıkları oyunlar, Türk aydınına, millet hayatının korunması hususunda kesin tutumunu belirtmesi zaruretini yüklemiştir. Şu partinin veya bu partinin bazı tutumlarını benimsemek, milletin tarihî mücadelesinin bugün ortaya koyduğu gerçeklere sırt çevirmeye sebep olmamalıdır. Bir zamanlar desteklediği bir parti bugün milletin devamı, gerçek demokrasinin teşekkülü, Türkiye'nin ile ri bir ülke olmasına mani hareketlerde bulunuyorsa, bunun hatalarını söylemek, hattâ icabettiğinde bu partiyi gitmek istediği uçuruma yalnız başına iterek, milletin korunması safında yer almak her Türk aydınının millî vazifesidir.

Türk aydını kendisini, şu veya bu siyasî kılığın, tarih içerisinde millete yabancılaşması ve millettan kopması şaibesinin gölgesi altında bırakmamalıdır. Millet, aydından kendi millî davalarının sesi olmasını istemektedir. Bir parti politikasının kısır çizgileri içerisinde hapsolup kalması Türk aydınının intiharını hazırlamaktadır. İllâ bir partinin saflarında bulunmak ve onun bütün hatalarını yüklenmek şart değildir. Ve bu, milletimizin düşmanına vururken gücümüzü azaltmaktadır. Tahlilleri gören, millî hedefleri işaretleyebilen namuslu aydından beklenen, mücerred millî meseleleri savunması, tarihi kirli şahısları, kendi hesaplarıyla başbaşa bırakmasıdır. Millet, hanidir, kendisinden koparılmış evlatlarına kucağını açmıştır. Dönüşü bekliyoruz.

(1) Sezai Orkunt. Cumhuriyet 18 Ocak 1972. Shf: 2.

(2) Aynı yazı. (3) Aynı yazı.

— İnönü'nün Atina'ya yaptığı gayri resmi ziyarete mukabil olarak Türkiye'ye gelen ve «Çağdaş Yunan Tarihini» yazarak, son Türk-Yunan boğuşmasını inceleyecek olan Markezinis; bu konuda bilgi almak için başvurduğu Fahrettin Altay ile beraber görüşüyor.

Markezinis, Yunan Politikası ve Kıbrıs'ta Vuruşan İdeolojiler

Kıbrıs, tarih boyunca beynelmilel kuvvetlerin hedefi olmuştur. Akdeniz'de ve Ortadoğu'da aynı stratejik ehemmiyetini muhafaza etmesi sebebiyle, bugün de büyük kuvvetlerin çarpıştığı bir bölge halindedir. Doğu Akdeniz'i ve Ortadoğu'yu kontrol altında bulundurmak için vazgeçilmez bir üs olan Kıbrıs'ta çeşitli politik oyunlar sahneye konmaktadır. Türkiye için hayati ehemmiyeti taşıyan yavru vatan hakkında, sağlam bir politika kurabilmek için, üzerinde oyunlar oynayan kuvvetleri bilmek zaruridir.

● Her türlü rejim değişikliğine rağmen, yayılma stratejisinde önemli bir değişiklik olmayan Sovyet Rusya'nın, sıcak denizlere inme ve Ortadoğu'da hakimiyet kurma politikası, Kıbrıs'ı vazgeçilmez bir üs olarak kabul etmektedir. Kıbrıs'taki Sovyet elçiliği vasıtasıyla yerleştirdiği casusları, adada Rus hayalinin gerçekleştirmek için amansızca mücadele etmektedirler.

● Azıllı bir Türk düşmanı olan papaz Makarios'un, Kıbrıs'ı Yunanlaştırması politikasına Rus desteğini sağlama gayretleri Kıbrıs üzerinde oynanan oyunların bir başka yönüdür.

● Yunanistan'ın, Grivas vasıtasıyla ENOSİS'i gerçekleştirme taktiği. Görünüşte Makarios'a düşmanmış gibi hareketlerde bulunan Grivas'ın taktileri, Yunan politikasının sahte oyunlarından başka birşey değildir.

● Yunanistan'ın uzun vadeli Amerika, İngiltere ve Beynelmillel yahudilikle menfaat beraberliği yapıp, Kıbrıs'ı Yunanlaştırmak için yürüttüğü maskeli faaliyet.

İngiliz'in kendi menfaatlerini koruma faaliyetleri. Son olarak Malta'daki üslerini de boşaltan İngiltere, Akdeniz'deki nüfuzunu devam ettirebilmek için Kıbrıs üzerinde daha hassasiyetle duracaktır. Malta'dan çektiği kuvvetlerinin bir kısmını Kıbrıs'a getirmesi bunun işaretidir.

Amerika'nın, dolayısıyla Beynelmillel Yahudiliğin menfaatlerinin korunması, İsrail'in Orta Doğu'daki hakimiyetinin kuvvetlenmesi de bir yandan Kıbrıs üzerinde kalem oynatmalarına vesile olmaktadır.

Kıbrıs üzerinde nüfuz temin etmek isteyen ve menfaati olan kuvvetler kısaca bunlardır denilebilir. Bunların hepsinin karşısında Türkiye'ni Kıbrıs'ta olan münasebetleri önemlidir. Türkiye'nin güvenliği yönünden Kıbrıs katiyyen vazgeçilmez ve ihmal edilemez bir değer taşımaktadır. Kıbrıs'ta bu menfaatler çatıştığı içindir ki en hareketli bir bölge durumunu daima muhafaza eder.

Yunanistan çeşitli manevralara girmektedir. Bir yandan dünya efkârı umumiyesini yanıltıcı propaganda yapmakta, diğer yandan da Türk idarecilerinin hassasiyetini gevşetici hareketlere teşebbüs etmektedir. Yunanistan, Makarios vasıtasıyla Rusya'ya yaranmakta, Rus desteğini temin için çeşitli ağızlardan komünizmin politikasını

dikte ettirmektedir. Makarios'un özel doktoru Lissarides, «Tek çözüm yolu Adanın üniter ve bağımsız bir devlet şekline bürünmesi ve askerden arınmasıdır» diyerek Rusya'nın tezini iletirmektedir.

Yunanistan, her fırsatta barışçı olduğunu, Kıbrıs'ın kavgaya sebep olmaması gerektiğini söyleyerek, beynelmillel politikayı kendi lehine çevirme gayretindedir. Bunda güttüğü bir gaye de Türk idarecilerinin Kıbrıs mevzuundaki hassasiyetlerini gevşetmemektedir. Bir taraftan politik oyunları yürütürken, diğer yandan da Adada ENOSİS yıldönümleri tertiplenmekte, parlamento toya çekili Kıbrıs bayrağı yakılarak yerine Yunan bayrağı çekilmektedir. Sahte barış tebesümleri, yapılan gösterilerin arkasındaki hainane niyetleri gizlemeye yetmemektedir.

İnönü'nün Yunanistan'a yaptığı gayri resmi siyasi ziyarete bir cevap mahiyetini taşıyan Yunan tarihçisi Markezinis'in Türkiye'ye gelişi, Başbakan Erim ile, Dışişleri Bakanı Bayülken ile, İnönü ile ve Emekli Orgeneral Fahrettin Altay ile yaptığı görüşmelerin asıl sebebi de yine aynıdır. Yani, gayeleri sahte Türk-Yunan dostluğundan bahsederek beynelmillel politikayı kendi lehine çevirmek ve Türk idarecilerinin Kıbrıs meselesi hakkındaki hassasiyetlerini gevşetmektir.

Markezinis, son devir Türk-Yunan tarihini iyi bilen bir ferttir. Ve Yunan tarihçilerinde görülen bariz vasıf, Markezinis'in de başta gelen karakterlerinden olmak zorundadır. Bu vasıf ise Türk düşmanlığıdır. Çağdaş Yunan tarihini yazan bir ferdin, daha 50 yıl önce boğaz boğaza kapıştıktan sonra ve «Türk düşmanlığının» dalga dalga Yunanlılıkta yayıldığı bir zamanda Türk dostu olmasını ve Türkler hakkında doğru düşünceğini beklemiyoruz. Yöneticiler de beklemesinler. Markezinis, Türkiye'de sadece birkaç ferdin kafasında tahayyül edilmiş, fakat her defasında hain, Yunan komplolarıyla silinmiş, Türk-Yunan dostluğu hayalinin yeniden oyalama piyonu olmaktan başka birisi değildir.

Bir yazar sıfatıyla Türkiye'yi ziyaret eden ve yetkili makamlarla görüşerek, Türk idarecilerinin Kıbrıs meselesi hakkındaki görüşlerini öğrenen Yunanistan'ın gayri resmi diplomatı Markezinis, yaptığı görüşmelerden sonra, basına yaptığı açıklamalarında devamlı Türk-Yunan dostluğu üzerine olumlu neticeler elde ettiğini söylemektedir. Söylemektedir ama, Kıbrıs'ta da parlamentoya Yunan bayrağı asılmaktadır. Türk yetkilileri Yunan'ın oynadığı çok yönlü oyunu herhalde takip etmektedirler. Tarihte milletimize nereden bir darbe geldi ise hep sahte dostlukların arkasında gizlenen hain ellerden gelmiştir. Tarihin millî dış politikamıza çizdiği hedeflere varmak gayemiz olmalıdır.

Ecevitçilerin Yıldızı Söndü

YIKILAN ALLENDE EFSANESİ

Şili'nin Marksist Devlet Başkanı Salvador Allende, son mahalli seçimlerde muhalefetin kazanması üzerine önce güç durumda kalmış, sonra da kabine, çözümü istifada görmüştür. Muhalefet, bahis konusu iki eyalette yapılan seçimi kazanmış, diğer bir eyaletteki seçimde de eyalet parlamentosuna bir temsilci sokmayı sağlamıştır. Allende kabinesinin istifasından sonra bir kaç yıldan beri sürüp giden muhtelif krizlere bir de hükümet buhranı eklenmiştir.

Allende iktidara koalisyon yoluyla gelmiş Marksist ve Sosyal Demokrat tipinde görünüş arzeden bir liderdir. Geçen sene iktidara gelince, bizdeki Sosyal Demokrasi şampiyonları derhal muhabirlerini göndermişler, Türkiye'ye oradan buradan sistem ithal etmeye çalışmak modadır ya, bu adamlar da Şili'deki eşi bulunmaz örneği CHP'nin namlı Sosyal Demokratına duyuruvermişlerdi. İşte bundan sonradır ki Ecevit daha yağlı palavralar atmaya ve iktidara gelebileceğine dair dışardan desteklenmiş daha kuvvetli ümitler beslemeye başlamıştır. Zira Ecevit'in Allende ağabeyi muvaffak olduktan sonra Ecevit de dünden muvaffak olacaktır. Hem değil mi ki Türkiye'de kapılar itiliverince açılacaktır. Bütün mesele uygun anahtar bulmakta ve nereden itileceğini tesbit etmekte düğümleniyor...

Ne var ki evdeki pazar çarşıya uymadı. Bir yıl içinde Allendenin ipliği pazara çıktı. Parti koalisyonuna aldığı komünistler içerden, koalisyon-daki bu komünistlerin teşkilatladığı komünist militanlar dışardan ve Allende'nin Şili'yi gündüne komünizme götürmesi karşısında harekete geçen milliyetçiler bir yandan Allende'nin iktidarını sallamaya başladılar. Önce talebe karışıklıkları, işçi boykotları birbirini takip etti. Kabinedeki Sosyalist İçişleri Bakanı Jose Tohaya, komünist hareketlere göz yumduğundan, bir müddet önce Savunma Bakanı Alejandro Rios ile yer değiştirildi. Fakat bütün bunlar ortalığı yatıştıramadı. Şili halkı olaylardan bizzat hale geldi. Ve nihayet sonunda kabine istifa etti.

Şimdi bizdeki şampiyonlarla beraber bütün dünya Sosyal Demokratlarında bir telaştır başladı.

Bu telaş Allende'nin mahalli seçimlerde kaybetmesiyle daha da büyüdü. Ve son olarak Allende kabinesinin istifası ile büyük bir ümitsizlik halini aldı. Her halde Allende'nin ruhuna çöken ümitsizlik kâbusu bizdekilerin zihnini de aynı tarzda bulandırmıştır. Şimdi Şill modeli muvaffak olmadığına göre, bay Ecevit ithal edeceği yeni bir düzen modeli arayacaktır. Bu da belki Yahudi Willy Brant'inki; eğer o, Almanya'da gelişen milliyetçi akımlarla yıkılırsa İngiliz İşçi Partisinin görüşü, o da olmazsa Rusya'nunki olurverir. Ve ondan sonra da yeniden, Sikiyönetimde yargılanan ahbablarıyla beraber -nasıl olsa halkın yardımıyla devrim olmuyor düşüncesiyle ve kapıların kırılması lâzımdır mülâhazasıyla - Mao'nun, Lenin'in, Hoo amcasının veya Che'nin kur tarıcı (!) devrimine yapışabilir.

Haydi hayırlısı. Bakalım zaman ne gösterecek?

PARMAKLIKLAR AR

— Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen, parmaklıklar ardında.

Milletimiz, son senelerde tarihin en buhranlı günlerini yaşamıştır. Asırlardır kanımızın, canımızın ve göz yaşımızın bedeli olarak vatanımız olup gelen aziz Anadolumuz, beynelmül güçlerin ve onların aramızdaki bir avuç adamının ihaneti ve komplosuyla, ebediyen karanlıklara gömülme tehlikesiyle yüz yüze gelmiş, devletimiz bu bir avuç hainin saldırılarına maruz kalmıştır.

Bu sıkıntılı günlerde milletin ızdırabı, derin ve sonsuz olmuştur. Milletinin derdi ve ızdırabıyla dolu gerçek vatanperverler ve teşekküller de, bu karanlık günlerde, memleketin bir hain komplounun kurbanı olup gitmemesinin kavgasını vermişlerdir.

Bu mukaddes kavganın bayrağını şerefle dalgalandıran millî teşekküllerin arasında, Mücadele Birliği'nin, şüphesiz ki, mümtaz ve müstesna bir yeri vardır. Son dört senelik mücadele devresinde, milletin tarihi ve millî mücadelesine taptaze bir ruh, yepyeni bir anlayış ve canlılık getiren Mücadele Birliği'ni, millî tarih, elbette lâıyk olduğu mevkiye oturacaktır.

Şimdi, Mücadele Birliği, iki sene önce hakkında açılan bir dâvadan dolayı ve adli bir skandalın neticesi olarak kapatılmış, Millî Mücadelemizi gür sesli olan Genel Başkanı da zindanlara atılmıştır. Genel Başkan sayın Necmeddin Erişen, şimdi Boz-kır hapishanesinin loş hücrelerinde, millet mücadelesinin bir başka safhası olan günlerin çilesini doldurmaktadır. İnanıyoruz ki, milletimiz, tarihî mirası, mukaddes dini, şerefli ahlâkı ve maddî varlığıyla hiçbir zaman sahipsiz kalmayacak; kahraman ve fedakâr evlâtlarının çileli

omuzlarında, varlığını şerefle devam ettirecektir.

Kendisiyle bir röportaj yapmak için, hapishanenin kalın duvarları arasında görüştüğümüz Necmeddin Erişen, heybetli görünüşü, inatlı yüzü ve kararlı sesiyle, bizi haşmetli tarihimizin kahramanlık dolu sayfalarıyla yüz yüze getirmiş ve milletimizin, ebediyen yaşayacağı inancımızı, bir kere daha beyid etmiştir.

Sayın Necmeddin Erişen'le yaptığımız uzun görüşme ve konuşmaları mızın, soru ve cevaplara dökülen kısmı, özetle şunlar:

— Buraya (hapishaneye) ne zaman ve hangi sebepten girdiniz?

— Memleketin, son senelerde içine düşürüldüğü sıkıntı ve felâketler mâlûmunuzdur. Şerefli milletimiz, son yıllarda, belki de tarihinin en ızdıraplı günlerini yaşamıştır. Devletimiz, asırlık düşmanlarımız ve onların içimizdeki satılmış ajanları tarafından yıkılmak tehlikesiyle karşı karşıya getirilmiş, üniformalı millet evlâtlarının otağı kahraman ordu ve şerefli mensupları en âdice saldırılara mâruz kalmış, millî ve tarihî ne kadar mefahirimiz varsa tecavüze uğrayıp yıkılmak istenmiş ve milletimiz hergün biraz daha uçu rumun kenarına doğru itilmiş ve sürüklenmiştir. Düşmanın, üzerimizdeki niyetinden ve kahpeliklerinden habersiz iktidarsız iktidarların ve iktidar koltuğuna oturabilmek için, devlet kundakçılığına çanak tutar hale gelen sözde muhalefetin, hiyanete kadar varan gafletlerinden istifade eden millet düşmanı komünistler, millete karşı hergün yeni bir saldırının, yeni bir kahpeliğin içinde bulunmuşlardır. Bütün müesseseler laçkalaştırılarak anarşiye itil-

miş, kızıl bir hareket, geliştirildikçe geliştirilmiş ve bütün ihanet metodlarının tatbikiyle millet, süratle yıkımın kenarına doğru sürüklenmiştir. Milletin, canından aziz bildiği devleti, dini, bayrağı, ordusu ve mabedi, en iğrenç saldırılara uğramıştır. Bütün bu hiyanet hareketleri, Türkiye Gizli Komünist Partisinin su yüzündeki kuruluşları, sözde kanunî komünist teşekküller tarafından yürütülüyordu. TİP, Dev-Genç ve TÖS, bu komünist teşekküllerin başında geliyordu.

Biz, her fırsattan istifade ederek, bu hainler sürüsüne karşı milletin sahipsiz olmadığını haykırdık ve milletimizi de, düşmanına karşı her zaman, kanunî ve teşkilâtli bir mücadele içinde bulunması gerektiği noktasında uyardık durduk.

— Mücadele Birliği'nin faaliyetleri cümlesinden olarak değil mi sayın Erişen?

— Evet, Birliğimizin faaliyetlerinden olarak, tarihimizin omuzlarımızıza yüklediği görevin idrakı içinde, ikaz vazifemizi yapıyorduk.

Bu uyarılarımızdan bir tanesi de Kayseri olayları üzerine oldu. Biliyorsunuz, komünist hareketlerin en gelişkin olduğu günlerde, 1969'da Kayseri'de TÖS'ün umumî kongresi yapılmıştı. Kongrede, TÖS'ün genel başkanı Fakir Baykurt, marksist bir devrimin Türkiye'de yapılmak üzere olduğunu söylemiş ve TÖS'e bağlı öğretmenlerin, bu devrim hareketinde vazifeli olduklarını hatırlatmıştı. Arkasından Kayseri'nin muhtelif yerlerinde bombalar patlamış ve mukaddes binalar, mabedler ve okullar dinamitlenmişti. Bunun üzerine, devletin adım adım yıkılışa doğru götürüldüğünü ızdırapla gören Kayseri'nin vatanperver halkı, varlığını ortaya koydu ve bazı olaylar da meydana geldi. Devletin yıkımına, milletin yıllardır tecavüze uğramasına alkış tutan mason - komünist işbirliği ve bunların borazanlığını yapan gayri millî basın, bu olayları bahane ederek Kayseri'li millet evlâtlarına ve onların şahsında Türk milletine, ecdat mirası tarihimize ve mukaddes dinimize, çirkefliliklerin en namussuzuyla saldırıya geçtiler. Milletimizin uğradığı bu şerefsiz saldırıyı göğüslemek, en mukaddes bir görevdi ve biz de bu görevi yüklenedik. Neşrettiğimiz bir bildiriyse,

mason - komünist işbirliğinin, memleketimizi düşmana peşkeş çekmek istediğini; senelerdir süregelen olayların basit birer olay olmayıp komünist stratejinin tatbikinden ibaret bulunduğunu; bu komünist stratejinin tatbikini de, gizli komünist partisinin legaliteye çıkmış uçları olan TİP'in, Dev-Genç'in ve TÖS'ün yürüttüğünü; Kayseri olaylarının, milletin, kendi varlığını koruma ve kurtarma ruhunun bir tezahürü olduğunu ilân ettik ve komünist teşekkül ve hareketlere karşı milletin uyanık bulunmasını, kanunî yollardan teşkilatlanmasını ve memleketine sahip çıkmasını ikaz ettik. Bu, milleti müdafaa bildirisi, hakkında komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla tahkikat açılan ve şimdi de komünistlerin affedilmesi kampanyasının ele başlarından olan bir savcı tarafından (Elazığ savcılarından Doğan Öz) mahkeme mevzuu edildi. Ve o günlerin, gözgözü görmez bulanık ve marksist havası içinde ve TİP, TÖS ve Dev-Genç gibi kanunî (!) kuruluşlara karşı halkı tahrik ettiğimiz gerekçesiyle kapatıldık ve gördüğünüz gibi buralara yollandık. Hâdiseler, bizim, zindanlara atılma pahasına ve ızdırapla haber verdiğimiz istikamette gelişmiştir ve görüldüğü gibi, senelerce önce, olayların faili olarak ilân ettiğimiz komünist teşekküller de, millete karşı giriştikleri ihanetin cezasını bulmuşlardır. Memleketin bir uçurumun kenarından dönmesinde, zindanların kalın duvarları arasında çürütülmemiz pahasına da olsa, yaptığımız mütevazı ikazlarımızın ve mücadelelerimizin büyük payı olduğuna inanıyoruz. Bu raya, millete hizmet karşılığında ve iki ay kadar önce geldim.

Necmeddin Erişen'e ikinci sualimiz şu oldu:

— Milletimizin sosyal, kültürel ve iktisadî yapısını nasıl buluyorsunuz? Bugünkü duruma düşmemizde sizce başlıca sebepler nelerdir ve arzu ettiğimiz kurtuluşa erebilmemiz için, ne şekilde bir çalışma yapılması gerektiğine inanıyorsunuz?

Erişen, sert bakışlarla gözlerini zindan duvarlarına dikti, kendisinden ve görüşlerinin doğruluğundan emin bir kararlılık içinde, sorumuzu şöyle cevaplandırdı:

— Milletlerin tarihi, inançların ve ideallerin mücadelesinin tarihidir. Milletler, belirli ideolojilerin

PARMAKLIKLAR ARKASINDA

PARMAKLIKLAR ARKASINDA GÖZ YAŞI
AKAR TARİHE KARIŞIR
PARMAKLIKLAR ARKASINDA DİK BAŞI
VAKAR, SABIRLA YARIŞIR
PARMAKLIKLAR ÜZERİNDE İKİ EL
SIKAR ZULMÜN DEMİRİNİ.
PARMAKLIKLAR ÖTESİNDE BİR NEFER
ÇEKER ÇİLENİN HEPSİNİ.

GÖMÜLÜ COBAN

ARKASINDAN MİLLETE SELAM VAR

yoğurup şekillendirdiği topluluklardır. Millet demek, belirli bir inanç manzumesi demektir. Belirli bir inanç manzumesi de mücadele, kavgaya ve savaş demektir. Onun içindir ki, dünyamız şimdiye kadar ideolojilerin ve ideolojilerin şekil verdiği milletlerin çarpışıp geldiği bir savaş meydanı olmuştur ve bundan böyle de bu savaş, olanca hızıyla devam edip gidecektir.

Milletler kavgasında, hazırlıklı olanlar, fertlerini bu zaruretten gerek tirdiği şekilde yetiştirip hazırlayan milletler ancak zafere ulaşabilirler. Aksi takdirde, tarihin mezarlığına gömülmek, mukadderdir.

Milletimiz ve onun idarecileri, aydınlar, bu gerçekleri bildikleri, teşkilatlanmalarını ve sistemlerini bu gerçeklerin ışığında oluşturdıkları dönemlerde devlet ve millet olarak büyüttük, yücedik ve kuvvetliydik. Sosyal bünyemiz sağlam, iktisadi yapımız gelişkin ve kültür dünyamız zengin ve kendi malımız bulunuyordu. Bütün dünya bizden um, medeniyet, sanat ve ahlâk alıyor ve koruyucu kanatlarımızın altında bulunmaya can atıyordu. Devletler, kudretli devletimizin etrafında halkalanıyor, yardım ve merhametimizi talep ediyorlardı. İnsanlık, Müslüman-Türk'ün şahsında insanlığın, faziletin, gerçek huzur ve saadetin örneğini buluyordu. Her kösemizde huzur, her tarafımızda ideal hayatın göz kamaştıran saadeti ve âhenği parlıyordu. Bugün maalesef o haşmetli ve kudretli devirlerimizin sadece hasreti içinde bulunuyoruz. İdeallerimiz çürütülmüş, devletimiz yabancıların gözünde küçülmüş; iktisadi hayatımız yıkılmış ve bir avuç gayri millî azınlığın eline geçmiş, kültürümüz gücünü ve etkisini yitirmiş; hülâsa benliğimizi ve kimliğimizi arayan bir zavallılığın içine düşürülmüş bulunuyoruz.

Milletimiz, tarihi yaşmetine ve ideallerine taban tabana zıt bugünkü içler acısı duruma, hiçbir zaman kendiliğinden düşmemiştir. Beynel-mil el hıristiyanlığın ve Yahudiliğin ve bunların ideallerini politikalarının temeli yapan düşman devletlerin, asırlardır aleyhimize giriştikleri oyunların, komploların kurbanı olarak düştük biz bugünkü kasvetli durumumuza. Milletimizi yer yüzünden silmeyi gaye bilen ideolojik düşmanlarımız iki yüz sene var ki, aramıza ajanlar sokmuşlar; devletimizi millet ideolojisinin rehberliğinden ve liderliğinden uzaklaştırmışlar; bizi, millet bünyesine uymayan gayri ilmi ve gayri millî bir takım reform denemelerinin içine itmişler; aydını, efendisi olan millettan koparmışlar; memleketimizi, kendi gayri insanî ideolojilerinin hora teptiği bir ülke haline getirmişler ve böylece bizi ta can evimizden vurmışlardır. Milletimiz de, millî teşkilatlanışa bir türlü gidemediğinden, yabancı devletlerin ve ideolojilerin, her sahada kendisini hissettiren etkilerini ve baskılarını, her zaman görüp durmaktayız.

Görüşlerimizi göyden düşürmektir.

mümkündür: Toplulukların temeli ve varlıklarının sebebi, o topluluğa hayat veren ideolojidir. Toplulukların şekil ve bünye değişikliklerini izah eden, ideolojilerin çarpışmasıdır. Millete hayatîyet veren ideoloji yıkılmaya yüz tutar ve yerine, benimsenmeyen ve insan tabiatına aykırı Genel Başkanına, konuşmasının kırk yabancı ideolojiler yerleşmeğe başlarsa o cemiyette ve cemiyet organlarında huzursuzluk ve buhran başlar. Millet hayatının çürümesi, kendisini fert hayatında felâketler ve huzursuzluklar şeklinde gösterir. Hülâsa; millet, ideolojisini kaybeder ve ideolojik yapısı bozulursa hastalıklar, millet varlığının ilim, iktisat, siyaset ve ahlâk sahalarında krizler, çöküntüler şeklinde tecelli eder. Millet'in ideolojik yapısı yıkılırsa, millet hayatının bütün parçalarında çöküş zarurî olur. Aynı kanunîyet, bize milletimizin yükselişini söyle formüle eder: Millet'in ideolojik yapısını düzeltiniz; millet her sahada kalkınacaktır. O halde; kendi millî ideolojimize, kendimize dönmek ve bu millî anlayışın gerektirdiği bir teşkilatlanmaya gitmek; devlet politikamızın temeli olarak kendi varlığımızı ve idealerimizi kabul etmek, kurtuluşumuzun ve yücelmemizin yegâne yoludur. Başkaca çıkış yolları aramak, hayale uğraşmak demek 'ir...

Milletçe kurtuluşun yollarını, kararlı ve inançlı fikirleriyle kendisinden dinlediğimiz sayın Mücadele Birliği Genel Başkanına, konuşmasının burasında söyle bir soru daha yönelttik:

— Sayın Erişen; Hapishaneler, zulümler ve benzeri yıldırma hareketleriyle milletlerin kurtuluş mücadeleleri arasında bir münasebet kurulabilir mi?

— Elbette, diye cevap verdi Erişen ve devam etti. Zafer ve kurtuluş, ancak büyük kelimesiyle ifade edebildiğimiz engin bir fedakârlık ve iman gerektirir. İman, fedakârlık, ter ve göz yaşının karışmadığı bir hareket, muvaffakiyet bekleme-sin. Millet'in uyanıp kendi idealine dönmelerinden rahatsız olanlar; kendi yücelmelerini millet'in alçalmasında görenler; devletimizin düşmanları; millet ideolojisinden kopmuş ve düşmanının oyunu aramı göremeyecek kadar şursuzlaşmış eyyamcı ta kımı, milletinin ızdırabıyla kaygılı vatanperver ve yiğit insanların karşısına çıkacaklar, önelerine ihanet ağırlarında örülmüş tuzaklar kuracaklardır. Böyle anlarda dahi vatanperverler, önelerine kurumuş tuzakları, büyük zulümlere ve hakaretlere uğrama, zindanların loş hücrelerine terk edilme pahasına da olsa kırıp parçalamasını bilecekler ve millet varlığının bayrağını her zaman dalgalandıracaklardır. Vatanperver, zulme uğradığı öleüde güçlenir; inancı, hakaret gördüğü ölçüde devleşir ve lâvlasır. Gerçeğin, inancın ve kahramanlığın önünde tuzaklar parçalanır, zindan duvarları çatlar ve zulüm iflas eder.

Kendisiyle her konuşanın üzerin-

Milletimizin Bayramını Tebrik Ederiz

Aziz Millet!

Millî Mücadele'nin vefakâr okuyucusu!

Yeniden başlayan Millî Mücadele beşinci yılını doldurdu. Bu beş yıl içinde bayramlarını gönülden kutladık. Bundan sonra, daha büyük sevinç ve coşkunlukla mutlu bayramlarını kutlama bahtiyarlığını Allah'ın bize lütfetmesini dileriz.

Millî Mücadele'mizin beşinci yılında, Millî Mücadele'mizin sözleri gönüllerde birer emanet, haberleri milletin içinde bulunduğu şartları bütün açıklığı ve acılığı ile ortaya koyan birer işaret, hedefleri bütün millet evlâtlarını derleyen, toplayan ve mutlu bir geleceğe, millî ve büyük devlete doğru şevkle kıştıran vasiyet olmuştur. Mübarek olsun!

Türk milletinin gönlünde yaşayan Mücadele Birliği ve onun sesi Millî Mücadele, millet düşmanlarının iftiraları, baskıları karşısında, yalnız Hakk'a ve sonra sana dayandı.

Bu mukaddes kavgası sırasında, kahpe kurşunlardan daha iğrenç düşman iftiralarına uğrayarak hayatlarının baharında hapishane köşelerinde, ilahi adaletin doğuşunu, milletin zaferini bekleyen Millî Mücadele kahramanlarını gönlünden çıkarma! Onlar senin için her türlü zulme katlanıyor!

Bütün tarihin boyunca, Çin sınırlarından, Moğaç önelerine, Sibirya steplerinden Afrika ortalarına kadar, üç kıta ve yedi denizde senin inancın, senin tören, senin yurdun ve senin için ölenleri unutmama. Şehitlerine fatihalar gönder.

Bu mutlu bayramını kutlarken, Türkiye'mizin bütün ızdırabının dinlediği, büyük mutluluk günlerinin geleceğini müjdelersiz. Mübarek olsun.

Yaşasın Millî ve Büyük Devlet!

Yaşasın Millî Mücadele!

Yaşasın Millet!

de, bakışlarındaki manâ, tavırlarındaki içtenlik, tok sesindeki samimiyet ve kararlılık, fikirlerindeki beraklılıkla ve her haliyle milletin meseleleri ve derdiyle dolu olduğu intibahı uyandıran sayın Erişen'e, hapishane duygularını da sorduk ve bize bu mevzuda da sunları söyledi:

— Hapishaneler, benim gördüğüm kadarıyla, millet buhranının fokur fokur kaynadığı ve yudum yudum içildiği dert ve ızdırıp yuvaları. Akşam sabah, insanın imar ve islâhına yönelmeyen, onun maddî ve psikolojik zaruretlere tekabül etmeyen gayri insanî sistem ve icraatların kurbanı olmuş zavallı insanların âhu enini, hapishane duvarlarında yankılanıyor. Milletimizin, büyük insan olmaya namzet evlâtlarını milletin yüksek idealleriyle doldurup yetiştirmesek; bu devletin öz sahibi olan insanları, lâıyk oldukları ululuğa yükseltmez ve bin bir türlü ızdırıp ve buhranın kaynağı olan gayri millî bir zihniyetin yönetimine ve baskısına terkedersek, elbette inilti ve feryatlar ayyûka çıkacak; hapishaneler ve tımarhaneler de, şifa ve alâka bekleyen mazlum insanlarla dolup taşacaktır. Derdini anlatamayan, anlatıp ta, karşısında bir merci bulamayan, yanlış ve sakat bir zihniyetin ve mekânizmanın perişan ettiği insanları görüp te kahrolmak mümkün değildir. Bu bakımdan, hapishanelerin soğuk ve haşın duvarları arkasında milletimizin çocuklarının çürümeye ve ölüme götürülmesini hazırlayan menfi ortam mutlaka kalkmalı ve memleketi kardeşliğin, insanlığın, adaletin, ulviyetin ve gerçek idealin tatlı soluğunu getirecek olan kendi millî düşüncemiz bütün sistem, teşkilât, müessese ve zihniyetiyle ikame olunmalıdır...

Sayın Erişen, sözlerini burada bağlarken, «Büyük milletimin inanç temellerine ve menfaatlerine bağlı olanın gururunu duyuyor ve düşmanlarına karşı, onun emrinde ve hizmetinde bulunmayı en büyük bir vazife ve şeref biliyorum. Milletimiz ebediyen yaşayacak, düşmanları da kahrolacaktır» dedi ve ilâve etti: «Millet olarak bayramların gerçek havasını teneffüs edeceğimiz günlerin geleceği ümidi ve inancıyla, milletimin mübarek Kurban Bayramını tebrik eder; bu mutlu günleri, şerefli yarınları ulaşmamızda bir vesile kılmasını Allah'dan niyaz ederim.»

Hapishaneden ayrılırken geride ve demir parmaklıklar arkasında ızdırıp yüklü, ümit ve inanç dolu bir insan bırakıyorduk...

— ... Ve Necmeddin Erişen'in kaldığı Bozkır hapishanesi

İftiralar ve Cevaplar Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Duyulan, Türk Milletinin Zafer Destanıdır. Kininizle Kahrolacaksınız.

34
Bu model hakkında, Metin Toker ne düşünür bilir misiniz? Bunu okuduktan sonra insanın acaba bay Toker de Hizbittahrir'e kapılındı mı diye sorası gelmiyor mu?

«...Yoksa İslâm Devlet Anayasa Tasarısı» çok daha ciddi, daha derli toplu, daha tutarlıdır. Ve orada da, halife değil, «Devlet Reisi» deyimini kullanılmaktadır. Hatta sistem, günün bir takım şartlarına bile uyurulmuş, meselâ kadınlara bazı haklar tanınmıştır.» (1)

İşte bu Hizbittahrir, Türkiye'deki şeriatçı çalışmaları platonik olmaktan çıkıp, reel bir hale getiriyor-muş ki, felâketmiş. Bu, cereyan neler, neler yapacakmış? Toker, onu da hemen anlayıvermiş ki, ne anlayıvermiş??

Hizbittahrir kodamanlarından biri neler demiş, meğer?

(Edip Kemâl Mahmut)... «İhtilâli parti direkt olarak yapmaz. Yapar, ihtilâl, partinin prensiplerini kabul etmiş olan elemanlara yaptırılır. Parti merkezi kendisini gizli tutar. İhtilâli yapacaklara hilâfeti benimsetiriz. Başarı gösterirlerse, iktidarı bize devrederler. Yakalandıkları zaman da, her şeyi itiraf etseler bile, parti merkezini söyleyemezler. Çünkü bilmezler ki...» (2)

İşte bu sebeplerden ötürü, şu kadar kesin delillere dayanarak Paşazade Toker kestirip atmış ve iki uçta düpedüz yabancıların elindedir. Öteki ucun ne mal olduğunu, ipliğinin kaç kuruş ettiğini ortaya biz sermişiz. Bu kesindir. Ve Mücadele Birliğinin 4 senelik mücadelesi bunun canlı şahididir. Toker adlı, yabancı uşağına söylenecek çok söz vardır. Önce şu Hizbittahrir furyasının, millet düşmanlarına, yeni bir saldırı ve iğrenç baskılarını daha bir iğrençleştirmek için fırsat saydıkları devide, gerçeği nasıl ortaya koymuş Mücadele Birliğinin sözcüsü ona bir bakmalı. M. B. henüz kurulmamış, fakat M.B. nin ilk kurucu kadrosunun bulunduğu dernek adına nesredilen şu bildiriyi iyice okumalı. Ve Toker hele, çok iyi okumalı.

MÜCADELE BİRLİĞİ YABANCI UŞAKLARININ MASKESİNİ İLK DEFA SIYIRIYOR DEĞİL MİLLİYETÇİLER DERNEĞİNİN AZİZ MİLLETE VARLIĞINI TEHDİT EDEN MÜNAFİK CEREYANLARIN İÇ YÜZÜNÜ ACIKLAYAN BİRDİRİSİDİR

Aziz millet, senin varlığını yeryüzünden silmek için çalışan millet düşmanı kâfir kuvvetler, son zamanlarda faaliyetlerini şiddetlendirmişlerdir.

Beynelmilel Hristiyan politikasının, bütün kuvvetlerini teksif ettiği son hedef; Anadolu'nun Hristiyanlaştırılmasıdır.

Asırlardan beri Müslüman ve Türk beldesi olan yurdumuzu kiliselerle, patrik ve papazlarla doldurmak istiyorlar.

Fener Patrikhanesi ve Roma, Anadolu'yu geçici bir İslâm istilasında kabul etmektedirler.

Roma ve Fener kiliseleri birleştiler ve kendilerine son av olarak aziz milletimizi seçtiler.

Gözü dönmüş hristiyan küfür kuvvetleri, Yunanistan, Bulgaristan ve adalarındaki kardeşlerimizi yok ettikten sonra, şimdi Müslüman - Türk milletinin son ayakta duran varlığını, yani seni ortadan kaldırmaya çalışıyorlar.

Fener Patrikhanesinin varlığı ve faaliyetleri; Roma kilisesi ile birleşmesi, Hristiyan Haç yolunun müslüman Türk paraları ile yapılması, Türkiye'deki Hristiyan - Yunan kilise ve eserlerinin senin verdiğin paralarla tamir ve ihyâ edilmesi, milletimizin Hristiyanlaştırılmasının son safhalarını teşkil ediyor.

Papanın İstanbul ve İzmir'e son gelişi, milletimize hazırlanan elim akıbetin habercisidir.

Ayrıca Aziz memleketimizde gizli ve açık komünist tahrifatı almış yü rümüstür. Milletimizin dertlerini Materyalist akıydelerine göre tefsir eden komünistler, Millet varlığına su ikast içindedirler.

Komünizm, son zamanlarda, din-dar ve hilafetçi maske altında yeni bir oyuna girişmiştir. Bu oyun, Hindistan, Türkistan ve Arap memleketlerinden sonra şimdi Türkiye'de oynanıyor.

Bu oyunun Türkiye'deki Temsilcileri, kendilerine HİBÜTTAHRİR ya ni (HÜRRİYET PARTİSİ) adını ve ren Arab ırkcısı Komünist ve sionist teşkilâtıdır.

Bunlar müslümanlara hoş ve cazip gelen sözlerinin arkasına küfürlerini gizlerler; etraflarına topladıkları ahmaklar ise, bunları gerçek müslüman zannederler.

Ey bütün küfür kuvvetlerinin, en şeytanî plânlarla varlığını kemirmeye çalıştıkları aziz millet!

Milletin hayat ve kurtuluş davası na sen sahip çıkacaksın, aksi halde yok olursun!

Bil ki, kendilerine Hizbittahrir (HÜRRİYET PARTİSİ!) diyen müslüman maskeli Komünistler;

a) Yalnız ve Sadece Amerikan düşmanıdır.

b) Rus dostudurlar. Türkistan, Endonezya, Cezayir, Mısır, Suriye, Yemen gibi İslâm memleketlerini Rus istilâsı altında görmezler.

c) Bu alçaklar Türk düşmanıdır. Yavuz Sultan Selim'e ve diğer Müslüman - Türk büyüklerine hakaret ederler. Maskeli Arap ırkcısıdır.

d) Ekserisi Ürdünlü oldukları halde, İsrail ile yapılan hiçbir harbe iştirak etmemişlerdir. Ve beynelmilel siyonizmin tehlikesini kabul etmezler. Bunu bir hurafe olarak telakki ederler.

Bu cereyan, Türkiye'deki samimi müslümanları şâibe altına almak ve İslâmiyeti dejenere etmek için; komünistler tarafından memleketimize sokulmuştur.

Ey Millet!

Seni, varlığını ortadan kaldırmaya azmetmiş, maskeli ve maskesiz bütün İslâm düşmanı kuvvetlerle mücadeleye çağırıyoruz.

Yaşasın Millet!. Kahrolsun millet düşmanları!

MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ

Konya Şubesi Adına

Kemal YAMAN

1967 Ağustos

SÖZÜN KISASI

Seneler öncesi Toker gibi kapı kullarının, paşa yanışmalarının ve millet düşmanlarının girişeceği oyunlara, fırsat vermemek için bu kepa-zeliğin iç yüzünü göstermeye, ancak gücümüzle biz çalışmışız. Ve bunu yapmakla ne kadar isabetli davranmışız...

Ama Türk (1) yöneticilerine bulaşmış Bizans numarası, tavşana kaç ta zıya tut oyunları sayesinde, ne idüğü belirsiz bir hareket damızlık olsun diye, ciddi hiçbir takibe uğramadı. Adettir, hainlerden, canilerden, kepazelerden bir avuç el altında tutulur ki, gerektiğinde ortalığı dumana vermek, göz gözü tanımaz hale getirmek için kullanılınsınlar. İşte Hizbittahrir, fonksiyonu bu olmuştur.

BİR İTİRAF

Bay Toker'in iğrenç iftiralarını teker teker inceleyip, cevaplarını vermiş bulunuyoruz. Ancak hemen belirtelim ki, Toker'in iftiraları ve iftiralara cevaplar sık sık görülen basın polemiklerinden tamamen farklı bir kavgadır. Bunu, aşağıda belirteceğiz. Ancak bundan önce, bir başka belgeyi de incelemek gerekiyor.

En haysiyetsiz dedikoduların yer aldığı tefrikada, Toker, Mücadele Birliğini Dev-Genç'le bir tutmuştu. Tefrikanın başlangıcında Akis'ten belgeler vererek, Dev-Genç gibi vatana hiyanet şebekesinin Akis ve benzerlerinin meşru veya gayri meşru veledi olduğunu ispatlamıştık. Şimdi bu ispatı perçinleyen son bir belgeyi sunalım:

Bay Toker, Akis adlı malum dergisinin, itibarsızlıktan, beş para etmez hale gelmesinden ve Türkiye'de söyleyecek hiç bir şeyi kalmayan tükenmişliğe düşüşü sebebiyle kapanışını anlatırken, öğünecek şeyler

de buluyor. Öğündüğü şeyler nelermiş?

«Bu ekipte (yani Akis ekibinde) bugün herbiri birer şöret olan kalem, çıraklık veya kalfalık yıllarını geçirmişlerdir... O sayfayı ondan (C. Ferman), aynı şöhrete erişecek bir genç asistan, Atilla Karasmanoğlu ve arkadaşı Mehmet Selik alacaklardır. Onları Doğan Avcıoğlu takip edecektir. Zaten bugünün solunu teşkil eden kadronun en büyük kısmı ilk gazetecilik çalışmalarını AKİS'te yapmıştır. İlhan Selçuk aylarca AKİS'te, iç politikanın dışındaki sayfaların redaktörü olmuştur. Mümtaz Soysal yıllarca dış politika sayfalarını idare etmiştir. İlhami Soysal bir ufak gazetenin binlinmeyen sekreteri iken Akis'te mesleğin inceliklerini öğrenmiştir... Çetin Altan Akis'e yazı vermiştir... AKİS, şöret ve kıymet imâl eden bir basın fabrikası vasfını sonuna kadar sürdürmüştü...» (3)

Bay Toker iftihar etse yeridir. Akis'in fabrikasından çıkmış bu ajanprovakatör takımı, Türkiye'de oynanan danışıklı döğüşte, Türkiye'nin ipini çekme yarışında elhak, kıymet ve şöret olduklarını göstermişlerdir. Peki bu danışıklı döğüşe Toker niye katılmamıştır? Orasına gizli politika kulisleri karışır. Yahut beynelmilel maliyenin pazarlıkları karışır.

Fakat hiç kimse itiraz edemez ki, Marxist ihtilâl operasyonu, işte bu Akis gibi gayri millî, kozmopolit ve batı uşağı zümrenin veled-i gayri meşrusudur.

SON SÖZ

Türkiye iki asırdan beri, kurtuluşunun yollarını aramaktadır. Osmanlı İmparatorluğunun II. Viyana bozgunundan sonra parçalanması ve yıkılması karşısında Türk milleti, ken dinî müdafaa yolları aramıştır. Lâle devri, Tanzimat, Meşrutiyet ve Cumhuriyet denemeleri, yapılmıştır. Ancak bu reformlar, ne Osmanlı İmparatorluğunu çözülmekten kurtarmış, ne de ekonomik ve sosyal krizleri dinmiş bir Türkiye vücut bulmamıştır.

- (1) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, S: 139.
- (2) M. Toker, Solda ve Sağda Vuruşanlar, s: 139. (1968 Hizbittahrir Tervikfatından sonra karara bağlanan dava dosyasından).
- (3) - Akis, sayı 12, Aralık 1967 shf: 20

Gelecek sayımızda

Son Sözlerimizi

Bekle Bay Toker!

Büyük Devlete Doğru

(Baştarafı 5. Sayfada)

Batı bize, daima kendilerinden başka bir iklimin çocukları olarak bakmıştır. Bakışı soğuktur. Hilecidir. Hesapçıdır. O halde ne yapılmalıdır?

BÜYÜK DEVLET OLMALIYIZ.

TARİHİMİZDEKİ GİBİ

Türkiye eğer, en başta güvenliğini sağlamak istiyorsa büyük devlet olmalıdır. Ortadoğu'nun, Akdeniz'in sulh bölgesi haline gelmesi ancak, dünyadaki dengelenmede Türkiye'nin gerçek yerini işgal etmesiyle mümkündür. Türkiye istese de kendisini, Ortadoğu'nun meselelerinden tecrid edemez. Ortadoğu'nun meselesi, Doğu Akdeniz'in; ona bağlı olarak bütün Akdeniz'in durumu, Türkiye'nin kendisini Ortadoğu'nun bir parçası olarak takdim etmesiyle ve bu bölgede, tarihin kendisine yüklediği vazifeyi omuzlamasıyla gerçek veçhesini kazanabilecektir. Tarih, Türk Milletinin Ortadoğu'ya, Akdeniz'e sulh ve sükun getirdiğinin şahididir. Bu bölgeye fesat tohumu, Türk milletinin şefkatli elinin çekilmesinden sonra ekilmiştir. Batının sömürücü elleri, komünizmin emperyalist emelleri bizim kendimizi, küçük devlet olmaya namzet hale getirdiğimizden sonra sızmıştır buralara. Şimdi yeniden, geçmişin muhasebesini yaparak, şu günkü durumu iyi müşahade ederek ve geleceği doğru planlayarak bir karara varmamız gerekir. Türk milleti, yöneticiler yitirmiş olsa bile bu karar ve azmi yitirmemiştir. Söylediğimiz karar yöneticiler için mevzuubahistir. Türkiye Büyük Devlet olmak mecburiyetindedir. Kendi güvenliği için, Akdeniz'in güvenliği için, Ortadoğu'nun güvenliği için ve bütün bunlara bağlı olan dünya sulhünün sağlanması için Türkiye'nin büyük devlet olması şarttır. Türk milletinin ve tarihin, yöneticileri, aydınları zorladığı yön bu yönüdür. Batı da eğer, kendi istikbalini düşünüyorsa, bu hususun gerçekleşmesine mani olacak fesat planlarını bırakmalıdır. Zira, Türkiye'nin Büyük Devlet olmasını engelleyecek planlar, kendisinin de yokoluşunu hazırlayacaktır. Batı, Türkiye ile ittifaklarını bu esas dahilinde mütalaa etmeli ve himayeci güç pozisyonunu terketmelidir. Dünya politik dengelenmesinde Türkiye gerçek yerini bulmadıkça, gerçek barışa ulaşamayacaktır.

Tarihi gerçekler ve jeopolitiğimiz ortaya koyduğu kesin hususlar bize, batıda küçük ve eyalet devlet olma yerine, kendi bölgemiz ve ondaki ruhu paylaşan bölgeler içerisinde; büyük, güçlü, hakim, ağabey, ağır ve barıştırıcı devlet olma hedefini işaretlemektedir.

Türk Milletinin, tarihle belirlenen ideali budur. Milletin yürüyüşü Büyük Devlet idealine dir. Bu akış durdurulamaz.

— B. Bakan Nihat Erim, Pa-ris Orly Havaalanında Fransa Başbakanı Chaban - Delmas tarafından karşılanırken.

İran-İrak Anlaşmazlığı ve Türkiye'nin Yapması Gereken

Basra Körfezinden İngilizlerin çekilmesinden sonra, İran ile Irak'ın arası bir hayli açıldı. Basra Körfezine her iki devlet de hakim olmak istedi. Eskiden İngilizlerin kontrolünde olan adalara şimdi kim sahip olacaktı? Bilhassa Basra Körfezi'nin giriş kapısı olan Hürmüz Boğazı son derece stratejik bir yerdi. Burayı ele geçiren Basra körfezini kontrol altına alabilirdi. Onun içindir ki; hem İran, hem de Irak Hürmüz Boğazındaki adaları ele geçirmek istedi. Derken bir müddet önce İran Hürmüz Boğazındaki üç adaya asker çıkardı. Ve fiilen Boğazı kontrolü altına almış oldu. Bunun üzerine Irak; İran ve İngiltere ile siyasi münasebetlerini kesti. Böylece İran ile Irak arasındaki kırınglık daha da artmış oluyordu.

Ancak meselenin bununla kalmayacağı, aradaki soğukluğun ileride bir harp halini alacağı, durumu yakından takip edenler için meçhul değildi. Beynelmilel politika daha çok öncelerden bazı plânlara peşinde koşuyordu. «İngiliz kuvvetlerinin 25 Nisan 1971 de Basra körfezinden çekilmesiyle birlikte Ortadoğu'nun çehresi değişmeye başlayacaktır. Bir taraftan Arap-İsrail harbi devam ederken, bir taraftan da muhtemel bir İran-İrak savaş tehlikesi başgösterecektir.» Yukarıdaki satırlar mecmuamızın 30 Haziran 1970 tarihli nüshasından alınmıştır. Daha o zamanlar da İran ile Irak arasında bir harbin patlak vermesi için ortamın nasıl kızıştığını açıkça görülmüyordu. Geçen hafta İran-İrak sınırında meydana gelen çatışma, istikbalde meydana gelebilecek olan daha geniş çapta bir harbin ilk kıvılcımı sayılabilir. İran ile Irak arasındaki sürüşmeden kimler menfaat temin etmeğe çalışmaktadırlar? Bu soruya tam cevap verebilmemiz için Rusya'nın ve onun kuklası olan siyasi kürktülük hareketinin durumunu iyice bilmek gerekir.

RUSYA'NIN HEDEFİ

Rusya'nın gayesi bütün dünyayı komünistleştirmektir. Bunun için dolambaçlı harp stratejisini tatbik etmektedir. Bu stratejiye göre, Moskova'dan Paris'e giden en kısa yol Pekin'den geçer. Yani önce işe Çin'in komünistleştirilmesinden başlanılacaktı. Öyle yapıldı. Hem de 1945'te Yalta'da Amerikan Cumhurbaşkanı ile İngiltere Başbakanının yardımlarıyla. Çin'den Vietnam'a atlandı. Bugün Kuzey Vietnam ayakta duruyorsa Rusya'nın desteği ve yardımıyla durmaktadır. Rusya yoluna devam ederek, Tayland, Birmanya ve nihayet Hindistan'a, dolayısıyla Doğu Pakistan'a sıçradı. Buralarını da tesir sahası içine almak için gayret gösterdi. Ortadoğu'da, Mısır'da, Arabistan'ın güneyi Yemen'de senelerden beri faaliyet göstermekte olan Rusya, neticeyi tam alamamışsa da, hedefine bir hayli yaklaşmıştır. Şimdi ise emperyalist gayelerini tahakkuk ettirebilmek için yeni bir harbi kollaraktadır. Bu bakımdan İran ile Irak arasında çıkması muhtemel olan harp Rusya için kaçırılmaz bir fırsat olacaktır. Şöyle ki: Rusya asırlardan beri Akdeniz'e ve Basra Körfezi'ne inmeğe çalışmaktadır. Bunun yolu ya Boğazların ele geçirilmesi, veya İran'dan bir parça toprak kopararak Irak ve Suriye ile doğrudan bağlantı kurmaktır. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olacak, hem Basra'ya, hem de Akdeniz'e karadan direkt bağlantı kurulmuş olacaktır. Ancak Rusya'nın doğrudan doğruya İran'dan toprak talep etmesi hiç de akıllıca bir iş olmayacaktır.

Rusya'nın yapacağı; kendisinin yetiştirdiği Barzani'yi bu bölgede harekete geçirmek suretiyle, İran, Irak ve Türkiye'den toprak koparmak ve böylece kendi kontrolünde bir devlet kurdurmak, bunun vasıtasıyla Basra Körfezi ve Akdenizle bağlantı kurmaktır.

Bu bir hayal değil, realitenin ta kendisidir.

— Irak ile İran arasında çıkacak kavgadan en çok kâr etmek isteyen adam: Barzani. Onun Rusya ile yapabileceği işbirliğinin doğurması muhtemel tehlikeler, bizi de yakından alâkadâr etmektedir.

Son çatışmayı bildiren T.H.A. haberinde, «İran-İrak sınır çatışması haberi, Tahran basınının Irak'taki Kürt lideri Barzani'nin kendi taraftarlarına, Bağdat yönetimiyle yeniden mücadeleye başlamasını bildirdiği haberini yaymalarından birkaç saat sonraya rastlanmaktadır.» denmektedir.

Demek ki İran, Irak'ın zoi durumunda kalması için Barzani'nin kuvvetlenmesini ve harekete geçmesini arzu etmektedir. Eğer Barzani ayakla nırsa İran da fırsatı ganimet bilip Irak'tan toprak koparma yoluna gidecektir. Ancak bu tehlikeli bir oyundur. Barzani'nin hedefi daha sonra İran ve Türkiye olacaktır. Barzani'nin en yakın adamlarından birisi, «Millet haklarımız için İran'da da, Türkiye'de de savaşacağız.» demektedir. (1)

TÜRKİYE AĞIRLIĞINI KOYMALIDIR

Bu duruma göre İran - Irak arasındaki kavgayı beynelmilel güçler tarafından körüklenmektedir. Neticeden de komünizm kârlı çıkacaktır. İran ve Türkiye'nin son derece dikkatli olması icabeder. Düşünmeden atılacak olan her adım, geriye dönülmesi mümkün olmayan bir takım çıkmazlara girmeye sebep olabilir. İran ile Irak arasındaki basit bazı ihtilâfların büyütülmesine, harbe dönüştürülmesine hiç lüzum yoktur. Ve çıkacak bir harpten her iki memleket de zarar görecektir.

Sınır komşusu olma bakımından, Türkiye'nin de böyle bir harpten ve neticede doğması mümkün olan Rusya'ya mutlak bağlı Barzani başkanlığındaki kukla devletten zarar göreceği açıktır. Çünkü en azından Rusya Türkiye'yi tam bir çember içine almış olacaktır. Onun için Türkiye iki ülke arasında barışın korunması yönünden gayret göstermeli, ağırlığını koymalıdır. İran da daha akıllı hareket etmeli, beynelmilel düşmanlara fırsat hazırlayıcı hareketlerden çekinmelidir.

(1) Belgelerle Türk Tarihi Dergisi. Kasım 1970 Sayı: 38.

HİKAYE

LOZAN KLÜP - II

Okul önlerinde avlarına olta atan, yakışıklı genç ve düzgün giyinmiş erkekler... Fabrikalarda mağazalarda, işçi kızlara kancasını atmış, onları kandırmak için görülmemiş bir gayret içinde çalışan bohçacı kadınlar... Mahkeme koridorlarını arşınlayan ve kocasından ayrılan genç dulları ağlarına takmak için çalışan şebekeler... Onları hatırlıyordu.

Bereli ayağının sızısı artıyordu. Ve bütün vücudu zonkliyordu...

Duraklarda birbirine el sakası yapan ve belediye otobüslerini ağzına kadar dolduran kızlar... Kimi bir İspanyol aşiftesi kadar oynak, kimi mahcup ve kimi üzgün ve edepi ke derli kızlar... Arkalarında bir yığın ılık ve küme küme insan olan kızlar... Konfeksiyon mağazalarında sa bahtan akşama kadar elde etmek için etrafında dolaşan işçi kızlar... Tezgâhtar kızlar...

Adam küme küme hatırlıyor ve aralarından kulakları yırtarcasına fışkıran feryatları sanki beynini gıziyordu.

Yalnız; otobüs durağından işlerine, mağaza tezgâhından atelyelerine, okul bahçesinden sınıflarına, ve so kağından caddelerine akisler yaparak, ve çarptığı her şeyi yıkararak, ya karak dalga dalga uzaklaşan imiktileri duyuyordu, şimdi.

İşte...

Lâmbaların donuk şavkında, dağılmış saçlarını avuçlayan ve mütemadiyen hıçkıran kadınlar... Kaldırım taşlarının rutubeti ve soğuk betonların daimi yaşında hayalleri külf tutmuş sarhoş kadınlar... Hikâyeleri ayrı ayrı fakat yıkılmış dünyaları aynı olan kadınlar... Kimi okundan, kimi fabrikasından kimi yuvasından kopararak terk edilmiş kadınlar... Düşmüş kadınlar... kadınlar... Ve Lozan Kulübü'nün ışıkları ya mıyordu...

Vücuduna vurulan yumrukların acısı, kıvrıla kıvrıla uzayarak, hafızasında düğümleniyor ve her yumrukta, yağmur görmüş topraktan mantarların bitiverişi gibi, yeni şeyler belirliyordu.

Sokaklardan, duraklardan ve mağazalardan bir an kendini sıyrarak doğrudu. Gücünü toplamaya çalışıp bütün kınıyla iri yapılı adama birkaç «Osmanlı Şaplağı» indirdi. Sendeletti. Fakat artık gücü kalmamıştı. Öteki adam;

Gayderos Türko diyerek yeni bir saldırıyla düşürdü.

Gözü perde perde aralandı ve za yıf bir çehre üzerine; dalları serpi len ihtiyar bir söğüt ağacı gibi kum ral saçları dağılmış bir kadın ağladı önünde. Düşmüştü... Sondan başa doğru, kana bulanmış eliyle yakala dığı bir ip merdiveni tırmanırcasına, başından geçeni düşündü kadının. Anlatıyordu... Ve ağlıyordu.

Başında; önce hislerine tempo tutan, ihtiraslı, neşeli ve hızlı garp ha valarının çalındığı plâklar dönüyor. Coşuyor... Fakat sonra? Kafası karıncalanıyor... İğreniyor... Ve plâklar aşınıyor... Sınırsız bir özlem için de, milyonlar arasından parlatılmış, yıldızların afişleri altında, hülyasıy-

la dizleri üzerine çöküyor. Ellerini göğsüne bastırıyor. Bastırıyor... Meğer insanın yıldız olabilmesi için, yıldızı sönmesi icap edermiş... İkinci basamaklarda flört denen şey. Fakat o basamakta da kalmıyor insan. Çıkıyor... Çıkıyor...

● Ve Lozan'ın ışıkları yanıyordu...

Kafasında ardardına sıralanan bir çok olay ve bir serî hadise, kuvvetini de dağıtmıştı.

Kolunun iç kısmında önce çok hafif bir şekilde başlayan acı, kasır ga gibi şiddetlenmişti şimdi. Kolundan aşağılara doğru, sıcak sıcak kanının süzülmesini hissetti. Birden tabancasını hatırladı. Ve kırkbeğliğini doğrultur doğrultmaz, adamların ikisi de çabucak kayboldular. Başı dönüyordu.

Sağ eliyle kolunun kanlarını silmeye çalıştı.

Gözlerini oğuşturdu ve düşündü. Hafızasının yollarını tıkayan set idi, sanki dökülüp, buz gibi beton üzerinde pıhtılaşan damla damla kanlar... İşte kuru arıklar sulanıyor ve uzadıkça uzayan bir yol açılıyordu önünde. Su gibi yarılmış, çatlamış toprakları doyurmaya, doldurmaya koşmıyordu.

Ve... İşte o siyah taksit... Parke taşlar... Bir sokak... polis düdükle ri... Bu adamlar kimin nesiydi? Kimin namı hesabına çıkarıyorlardı? Ondan ne istemişlerdi? Taksit neydi? Sağlam bir düğüm atmış gibi se vindi. Mutlaka ilgileri vardı. Uzun boylu olanının üzerine geçerken söy lediğini de hatırladı. «Daha ölme miş.» Sonra «Tamam» diyerek yürüdü.

● Ve Lozan Kulübü'nün ışıkları yanıyordu...

Lâmbaların donuk şavkında, düşmüş kadınlar... Artık onlar için ne dönüş, ne kurtuluş... Gözyaşı selleri arasında bağırıyolar ve onları kaldırmanın insafsız kucağına iten şartlara lanet ediyorlar...

Yarım bıraktığı yola devam ediyordu.

Anlatmışlardı.

«Çocuktum... ananın sıcak sevgisinden, sevkâfından mahrumdum. Sokak çocuğuydum sanki. Annem baba mla geçinemiyordu. Bu huzursuzluklarını o yaşlarda farkediyordum. Okul aradığımı vermedim. Zamanla erkek arkadaşlarım oldu. Gezdim, eğlendim. Kanaatimece hayatın tadını çıkarıyordum. Sonra flört denen o illet. Bir... İki... Üç... Beş... Pas tane köşeleri... Sinemalar... Gazinolar... Dünya umurunda değil... Vur patlasın, çal oynasın. Sonra Boğaz içinde otel sefafları Sonra? Sonra? Terkediliş acısı... Beyoğlu... İşte şu vesika...»

● Ve Lozan Kulübü'nün ışıkları yanıyordu...

Adam yürüyordu.

«İsterdim ki o fotoromanlardaki gibi beni seven birisi olsun. Sokağa hergün yeni elbiselerimle çıkarken, kalbim heyecandan yerinden fırlayacakmış gibi atardı. Otobüslerde, sınıfta çarşıda, bakkalda her yerde arardım. Bütün arkadaşlarımdan erkek arkadaşları vardı Ben de tanıdım, flört etmeğe başlamıştım. Bir... olmadı. İki... Üç... Beş... Evden ayrı lışım, başkalarının kollarında sabah layışım ve pavyon basamakları ve... ve...»

Ve sonu, masallardaki gibi sevinç çığlıklarıyla değil, binlerce sessiz vesika merasimyle biten sayısız hikâye.

Batağın bu merdiveni birincisiyle tırmanılmaya başlanıyor, ikincisiyle nihayetleniyordu:

● Ve Lozan Kulübü'nün ışıkları yanıyordu...

Rumların küfürleri dalgalandı kafasında.

«Ağzına kılığına bakmaz, namus havarisi kesilirsin başımıza hal»

Düşündüğü gibiydi. Bu feryatların onun kulağını yırtan feryatlardı. Hergün milyonlarca defa, yüreklerden koparak yükselen bu sesleri susturmaya azmetmişti. Kararlıydı. Günlere düşündüğünü hatırladı.

Gerçekler ve gerçeğin acı sesleri hafızasının karanlığını yara yara yankı yaparak, kulağını dolduruyordu.

Üç şişe şampanya... Ve klüp... klüp... klüp...

● Lozan Kulübü... Ve Lozan kulübü'nün ışıkları yanıyordu...

Rutubetli dört duvar arasındaki küçük odada yemini edişini hatırladı. Bu hayattan nefret ediyordu. Gözü önünde binlerce masumun kaldırılma düşmesine seyirci kalamazdı. Yakaladığı parçaları birleştirerek bütününe doğru gidiyordu. Semra ile tanıştıktan sonra tanıştı burayı Semra onu, arkadaşları olarak takdim ettiği adamlar, tanıştırdıktan sonra kaybolmuştu. Onu çok aradı. Ancak bu esnada bir şebekenin elemanı olmuştu. O şebekeden aklında kalan üç beş soru, üç beş cevap ve üç beş nasihatı.

— Bize Türk kıızı lazım. Yahudi, Rum, Ermeni kızları piyasada tutulmuyor.

— Neden?

— Mustafa! Orasını kurealama.

Sartır'ın, kirlettiği kadının Yahudi olduğunu öğrenen, Yahudi gençnin nasıl çok geçirdiğini anlatan bir cümlesini hatırladı.

— Acaba Yahudi kızlarını düşürmek daha mı zor?

— Hem öyle, hem öyle değil

— Ne demek o?

— Şu demek ki, bir Yahudi kıızı bunu bir görev olarak yaparsa yapar. Türk kıızına benzemez o.

— Anlayamadım.

— Anlayıp ne yapacağın ki. Hem anlayamazsın. Drahoma bilir misin? Hiç Esther yahut mese la Suzi Liberman adını duydun mu?

— Galiba hayır.

— Öyleyse boş geç. Sen patron ne diyorsa ona bak anladın mı? Türk kızları.

— Peki öyle olsun.

— Geçende zıppırın biri bir Yahudi kıızı tavlamis ve düşürmüş. İşine son verildi ve kodesi boyladı.

— Nasıl olmuş bu iş? Kodesi ne den gidiyor?

— Bu kadar toy musun? Patron, istediğini istediği zaman yakar, anladın mı?

— Demek sadece Türk kızları düşürmek bunların işi.

● Ve Lozan Kulübü'nün ışıkları yanıyordu...

Klüplerde, hususi seks matinele rinde, patronlara kucak kucağı kimleri görmemişti. Müdürleri, müfettişleri. Mebusları ve bazen de polis müdürlerini. Kurtarıcı olarak görülerek imdat edilen, fakat binlerce kadının varlığını körleten, elleri krbaçlı temerküz sefleri gibi adamları...

Salonun sonuna doğru yürüyordu. Duvarda asılı bir tabelâ okur gibi, kesik kesik zihnini didikleyen, öbek öbek savrulan düşüncelerini Lo

zan'ın simsiyah zeminine dögedi.

Ağlayan kadınlar... Semra... Şebekenin elemanı oluşu... Nefreti, ki ni ve mücadele azmi... Semra'ya amlatışı... Sonra o siyah taksit... Boğazın dar sokaklarından biri... Parke taşlar... Ve polis düdüğü...

● Ve işte Lozan!

Günler sonra Semrayı tekrar gördü. Ne söylemişti? Nereye gittim demişti? Hatırlayamadı. Ancak bu hunhar şebekeli mücadele edecekti. Durumu Semraya açmıştı.

İşte ondan sonra ne olmuşsa olmuştu. Siyah bir taksit onu, geceleyin hurda haş etmişti...

7.45'lik brovningini çıkardı. Ve patron Yusufun kapısı önünde bir süre bekledi. Sonra ardına kadar kapıyı açtı. Tabancayı cebine indirip, içeri girdi. Sarı saçlı patron endişeli. Önünde Semra oturuyor ve ürkek ürkek bakıyor. Gözlerinde ümit ışıkları parlamakta olan çok güzel bir kadın ise şaşkın bir halde Patron korkusunu gizleyen sahte bir tebessümle,

— Nerelerdeydiniz kuzum diyerek, aşağıdan almaya çalıştı.

— Bıraktığınız yerde.

Bir anlık sessizlikten sonra Mustafa tabancasını tekrar çıkardı. Ve sol eline aldı. Yusuf'a seslendi.

— Seninle tatlı bir iş konuşacağız Yusuf.

— Konuşalım Mustafacığım. Yalnız şu tabancayı cebine koy.

Bütün kinini kelimelerinde gösterircesine Mustafa bağırıldı.

— Kalk oradan egoğlueşek. Kimildarsan zumbaladım bil. Şöyle gel yanına. Yaklaş deyyus! Görüyor musun halimi?

— Ne oldu?

— Çatlak zurna gibi zırlama. Ke pis sesini.

— !...

— Gel sen de şuraya orospu!

Öteki kadına bakarak.

— Sen olduğun yerde kal, dedi.

— Bütün kirli çamaşırlarını dök ortaya pezevenk!

— !...

Kurşunun tabancanın namusuna sürülmesinden doğan ses, ikisini bir den titretti ve Semra korkuyla patrona, yardım istemesine bağırıldı.

— Josef!

● Ve Lozan'ın ışıkları yanıyordu. Adam:

— Josef ha! diyerek hayretini belirtti. Soyadın ne köpek?

— Şe... şey... Çugasvili.

— Vay! Josef Çugasvili. Şimdi anlıyorum. Demek şu Stalin hergele siyle. İstanbul'un namık kompradoru Çugasviller senin akrabaları oluyor. Ya senin adın ne sürük? Ko-

nuş... Hadi.

— Nadya.

— Evet.

— Nadya Luxemburg.

— Yanılmadın. Sen de şu ihtilâci fabişenin soyundanmış demek.

Kararlı bir tavırla namusunun ucuna smuturucuya iligirdi.

— Şimdi kalk bakalım Josef Çugasvilij bey. Aç kasayı. Bir göz atalım.

Josef itiraz etmeden kasayı açtı. Ve senetlerle bir kısım parayı Mustafa'ya uzattı.

— Aman beyim kulun kölen olayım. Al paraları... Bizi bağışla.

— Bana para lâzım değil. Ne yapayım onu kahpe avratlı.

— Ne yapamazki onunla. Para her kapıyı açar. Acı bize indir o tabancayı acı ne olur.

— Ne istedin binlerce masum kızdan kadından. Ayselere Fatmalara, Haticelere, Kezibanlara acıdın mı? Türk kızlarının namusuna, yetim çocuklara, analara, bacılara, babalara acıdın mı?

— Bilirsin Mustafa kendileri geldiler. Biz zorlamadık. Hiç birini zorlamadık.

— Neden geri göndermedin pezevenk?

Kendisini tutamayıp Josef'in suratına da bir Osmanlı saplağı indirdi. Josef düştü. Sonra kasanın öteki gözünü açtı. Dosyaları ve evrakları karıştırdı. Sıra sıra isimler... Newyork, Londra, Paris, Roma, Selanik, İstanbul, Beyrut ve Telaviv... Şirketin bütün hesapları gizliydi bu dosyalarda... Damgalanan kadınlar ve kimlikleri, şantajcılar, silahşörler, kiralık ajanlar, satın alınan ve alınacak memurlar, sefler, müdürler ve mebuslar. Ve kırmızı bir dosyada şirket yöneticilerinin gerçek isimleri vardı. Listeye göz atınca bir ıslık çıktı.

— Vay canına! Bu deyyusların hepsi Yahudi.

● Ve Lozan Klübün ışıkları yanıyordu...

Josef ağlayarak kalktı. Adam namıyusu doğrulttu.

— Beni... Beni... O kaza...

— Benimle alâkası yok inan Mustafa.

— O halde kim?

— Nadya? Nadya...

— Yok Josef. Sen yaptırmadın mı?

— Anlaşıldı. Kurtuldum. Ama...

— Sen yiğit adamsın Mustafa. Ne dur beni vurma. Türkler yalvarana, silah çekmez. Beni öldürmekle eline ne geçer? Ben ölsüm Lozan Klübüleri kapanır mı? Halkın kurtulur mu? Ben öleceğim başkaları gelecektir.

O anda öteki kadının sözleri oda ya doldurdu.

— Mustafa ağabey vurma bu köpeği. Bu köpeklere hora tepme imkânı veren şartları değiştirmeden, namusun hakimiyetini sağlayacak millî düzen gelmeden ne yapasan nafile. Sen erkeksin. Bu yola girebilirsin. Gır. Ve bizim gibi düşmüşlerin topunu kurtarmak için SAVAŞ!! Biz düştük, hiç olmazsa çocuklarımız düşmesin.

Ardına bakmadan sendeleyerek çıktı. Ve tabancayı cebine yerleştirdi. O siyah taksit yine hatırlıydı.. Beyoğlu'nun dar sokaklarından biri.. Parke taşlar ve polis düdüklüğü.

● Ve Lozan'ın ışıkları yanmıyordu artık...

— SON —

Pakistan'ı Haritadan Silme Yarışı

Bütün Hızıyla Devam Ediyor

70 Milyonluk Doğu Pakistan'ın, Pakistan'dan koparılmasından sonra, bencimsel politik, neticeyi büyük nispette geliştirmekte olan siyasi bir takım oyunlarla perçinlemek istemektedir. Hint Pakistan harbinde, Pakistan'la aynı Sento. Seato gibi ittifakların içinde olmasına rağmen, in gillere'nin sükûtt etmesi, bir takım siyasi çevrelerce anlaşılmaz bir davranış olarak yorumlanmıştır. Hattâ, Batı Pakistan'da göz altında bulundu ruldudan sonra serbest bırakılan, Rus ve Hind maşası Mucibürrahman'ın direkt olarak Londra'ya gidişi bir hayli tuhaf karşılanmıştır. Zira görünen ve bilinenlerle öğrenme alışkanlığında olan efkârı umumiye, Mucib'in Dakka veya Yeni Delhi'ye gideceğini zannediyordu. Oyunun aslı ise, geçtiğimiz günler içersinde, vuzuha kavuşmakta gecikmedi.

17 Ocak tarihli ajansların bildirdiklerine göre, Mucibürrahman; «Batı Pakistan, bizim İngiliz Milletler Topluluğuna dahil olmamıza karşı koyacak olursa, Batı Pakistan'ı sömürgeci olarak ilân edeceğiz.» demektedir. Demekki, Mucib'in önce Londra'ya uğraması, kukla «Bengal-deş» devletinin, İngiliz Milletler Topluluğuna girmesini sağlamak maksadını taşımaktaymış. Böylece «Bengal-deş»'in kurulmasında en büyük payı olan Rusya'nın ihaneti de kamufle edilmiş olmaktadır. Yoksa, Moskova'nın müsaadesi olmadan Mucib'in böyle bir harekete kalkışması düşünülebilir mi? Geçen sayımızda da belirttiğimiz gibi, Rus ve İngiliz siyaseti bir çok noktalarda paralellik arz etmektedir. İhanetler, perde arkalarında, gizli diplomasi tarafından tezgâhlanmakta, sonra da çeşitli kırlar giydirilerek takdim edilmekte, sahneye konulmaktadır.

Pakistan'ın sözde müttefikleri İngiltere, şimdi de Hindistan'a 22 milyon dolarlık, faizsiz yardım yapmaktadır. (19 Ocak tarihli haber bültenleri) Bu, harp sonrası Hindistan için küçümsenmeyecek bir destek sayılmalıdır.

Ayrıca, İngiliz Milletler Topluluğuna dahil olan diğer ülkeler, «Bengal-deş»i tanımak için sıraya girmektedirler.

Son Hint - Pakistan harbinde Sovyetlerin Hindistanı nasıl destekledikleri ve ölen milyonlarca Pakistan'lı'nın nasıl kanlı mesullerinden biri olduklarını belgeleyen aşağıdaki sözler, harplerin görünmeyen yüzlerinde cereyan edenleri açıklamaları bakımından hayli enteresandır. Pakistanlı askerî bir yetkili söylüyor :

«... Hindistan ile Sovyetler 1971 Ağustosunda ittifak anlaşması imzalandılar. Hintliler bu anlaşmaya göre Pakistan hakkında Ruslar'dan askerî bilgi istediler. Ruslar da en iyi yetiştirilmiş, yüksek rütbeli intelijans

— Gandhi ve Kissinger. Biri Hindistan Başbakanı, diğeri de Nixon'ın Yahudi asıllı baş danışmanı. Pakistanlı müslümanın, perde önü ve perde arkası katilleri.

subaylarından Albay Vladimir Lebedev Deniz atasesi olarak Karaçi'ye tayin ettiler.

... Hindistan deniz ve hava kuvvetleri Karaçi'ye hücum ettikleri zaman hangi silahları, hangi hedefler üzerine kullanacaklarını bu yolla çoktan öğrenmişlerdi... Karaçi füzelerle bombardımanının, Hindistan sadece bir aleti olmuştur. Bombardımanı kendilerine verilen Rus gemileri yapmış, ve bunu da Rus Deniz Atasesi Albay Vladimir Lebedev tezgâhlayıp yönetmiştir.»

«Hindistan ile savaşımız burada bitmiş değildir, çünkü Çin'e karşı Sovyet Rusya Müttefik arıyor. Yarımamızda Çin'e karşı kullanacakları tek bir devlet istiyor. Ruslar ve bunun için Hindistan'a her yardımcı yapıyorlar. Hindistan ve Rusya bizi haritadan silmek hedefinde birleşmiştir.» (1)

Öte yandan siyaset tahsilini Kaliforniya'nın Berkeley Üniversitesinde yapmış, K. Çin taraftarı ve «İslâmî Sosyalizm» isteklisi Zülfikâr Ali Butto, tam bir basiretsizlik göstermektedir. Güdümlü ve masonik basın vasıtalarıyla bütün dünyaya «Pakistan'ı kurtaracak adam» diye lânse ettirilen Butto, değil Pakistan'ı kurtarmak, onu daha da karanlık günlerin eşiğine getirmek üzeredir.

Bilhassa ordu içinde yapılan tasfiyeler, Pakistanlı'nın ümitlerini bağladığı en kuvvetli millî müesseseler olan ordunun, bu itibarı zedeleyici ve müslüman halkı ümitsizliğe sevk edici olmaktadır.

Anlaşma için Hindistan'a oğlunu rehin verebileceğini söyleyen, «Mucibürrahman ile tam ve kayıtsız şartsız işbirliği yapmaya, bu arada Pakistan'ın parçalanmasını önlemek için gerekirse iktidarı ona devretmeye hazırım.» diyen bir devlet adamı mı, Pakistan'ın başında tahayyül etmek bile güçtür. Ama, Butto'nun Mucib ile işbirliği yapabileceğini be

lirtmesi bir noktada tuhaf karşılanmamak gerekir. Zira, Pakistan'ın bu gün içinde bulunduğu felâketli günlerin mesuliyeti söz konusu edilirse, Butto'nun payı, Mucib'den hiç de aşağı değildir. «İslâmî Sosyalizm» şampiyonu Butto, içki ve kadına olan düşkünlüğü, aldığı yabancı kültür ve yetiştirdiği muhit itibarıyla, her şeyden evvel Pakistanlı'yı temsil etmekten uzaktır. Pakistanlı, duyduklarını şöyle ifade ediyor.

— Komünistler kendilerine en büyük engelin İslâmiyet olduğunu iyi biliyorlar. Hindistanla el ele Pakistan'ı ezmek istiyorlar. Camilerimizi bile bombaladılar. Cephelelerde savaşımız belki durdu, fakat onlara karşı mukaddes harbimiz başladı ve kafere kadar devam edecektir. Çünkü bu bir inancın savaşıdır.» (Pakistanlı bir şöförün sözleri) (2)

Bu arada, günü de belirtmekte fayda vardır ki, Mucibürrahman Hint, Rus, Amerika ve İngiliz tarafından girilen «Bengal-deş» devleti hortlatma hareketine meşruluk kazandırmak için bir takım propagandalara girişmiş bulunmaktadır. Çeşitli Hristiyan ve Komünist teşekküllerin de desteğine kavuşan bu propaganda, İslâm'a dil uzatmak gayesini de taşımaktadır. Dünya Kiliseler Konseyinin bildirdiğine göre, Hint - Pakistan savaş sırasında güya 200 bin Bengalli kadın, Batı Pakistan askerlerinin tecavüzüne uğramış. Bu kadar iğrenç bir propaganda ancak komünist literatüründe vardır. Hintlilere karşı savaşırken, harbin o hengâmesinde bir müslümanın, başka bir müslümana böyle adı harekete tevessül edeceği, ancak namusu kalmamışların uyduracağı bir yalandır. Böyle bir ahlâksızlık söz konusu ise, bu ancak ineğe tapan ve hiçbir edep kaidesine bağlı olmayan Hindulara mahsusdur.

(1) 15 Ocak 1972 Cumhuriyet

(2) 16 Ocak 1972 Aynı gazete

16
OCAK

PAZAR

17
OCAK

PAZARTESİ

18
OCAK

SALI

19
OCAK

ÇARŞAMBA

Sabotaj mı?

Esrarengiz yangınlar halkasına Kültür Sarayı ve İzmir Adliye binasından sonra, tarihî Sarıyer Adliye binası da eklen di.

İstanbul sosyetesinin boşanma davalarına sahne olmakla ün yapan Sarıyer Adliyesinin ikinci ve 3. katları yanmış zemin ve bodrum katında milyonlarca lira değerindeki tereke dosyaları ile kıymetli evrak ve para, yanmadan kurtarılmış tır.

Yangın olayı, İzmir Adliye binası gibi bir sabotaj manzarası arz etmektedir. Bu yangın la ilgili olmak üzere Mecliste konuşan bir milletvekili şunları söylemektedir: «Bu binalarda çıkan yangınların çoğu gelişigüzel çıkmamaktadır. Bazı önemli dosyaları yoketmek için çıkartılmaktadır.» Bir müsibet, bin nasihatten iyidir.

Sosyalist

Darbesi mi?

Turgut Özal'dan sonra, Devlet Plânlama Teşkilâtının soya karşı olan diğer uzmanları da, birer ikiye tasfiye ediliyorlar. Bilindiği gibi, Atilla Karaosmanoğlu, Başbakan Yardımcısı iken, kendisine en büyük rakip bildiği milliyetçi Turgut Özal'ı, plânlamanın başından atmıştı. Karaosmanoğlu ile, an layış bakımından aynı paralelde olan plânlama müsteşarı Memduh Aytür de, fikirdaşının geleneğini devam ettiriyor olmalı ki, DPT'dan 64 uzmanı saf dışı bırakmıştır. Vazifelerinden alınan uzmanlar, orr bilhîri negrederek, tasfiyenin Karaosmanoğlu ekibinin işi olduğunu söylemişler ve Memduh Aytür'ü ithamla «Sosyalist kültüre sahip olmayan uzmanlar DPT dan çıkarılıyor» demişlerdir.

Fakir Baykırı

Hayatı şaibelerle dolu, Yorgi Karamus yetiştirmesi ve Bulgaristan beslemeli Fakir Baykurt, Sıkıyönetimce, Marksızımın çanak yalayıcılığında bulunmak ve Türk öğretmenini komünizmin sıçrama tahtası yapmak suçlarından, 8 ay kadar gözaltında bulundurulmuş ve bir ara tahliye edilmiştir.

Fakir Baykurt'un hakkında yeniden bir soruşturma daha açılmıştır. Fakir'i, millet düşmanlığıyla başbaşa yakalayan soruşturmanın sebebi, Kurt'la münasebetler kurduğunu gösteren bir takım vesikanın çıkmasıdır.

Filistinde Eğitim

Başbakan Nihat Erim'in Fransa ziyareti dolayısıyla, Avrupa'daki komünistler ve onların arkasındaki beynelmîl güçler, Türkiye'deki yoldaşlarını adaletin pençesinden kurtarabilmek için hummalı bir faaliyetin içine girmişlerdir. Bu konu ile yakından alakalı olarak, Türkiye aleyhinde neşriyatıyla tanınan «Le Monde» gazetesinin, tutuklu komünistlerle ilgili sorduğu kasıtlı bir soruya, Erim şöyle cevap vermiştir:

«Tedhişçilik amatörce bir oyun değildir. Tedhişçilerin Stockholm'den Filistin'e kadar dışarıda bağları vardır. Bunlar Filistin'de eğitim görmektedirler.»

Affedenlere Veyl!

Dışişleri Bakanı Halûk Bayülken, TBMM Karma Bütçe Komisyonunda, Dışişleri Bakan lığı'nın bütçesi görüşülürken, sorulan bir soruya verdiği cevapta, Filistin'deki gerilla kamp larında hâlâ 60 kadar komünistin eğitim gördüğünü açıklamıştır. Bu demektir ki kızıl tedhişçilik faaliyeti, şu an pusudadır ve toplu saldırıya geçmek için devletin zayıf bir anını, tedbirlerin azalacağı zamanı kollamaktadır. Filistin'dekiler kadar da Avrupa ülkelerinde isyan ve ihtilal stajı görenleri hesaba katarsanız, ne kadar uyanık bulunmamız gerektiği anlaşılır. Kızıl kasırga Türkiye etrafında dönerken, hâlâ alınan tedbirlerin lüzumsuzluğundan bahseden ve komünistlerin affını isteyenlere veyl olsun!

Davud mu David mi?

Eski Ürdün Başbakanlarından olan ve Kral Hüseyin tarafından müzakereciye temsilci tarafından Kahire'de El-Fetih'le olarak gönderilen Gn. Muhammed Davut, sağlık durumu bo üzerine İsrail'de tedavi görmeye gitmiş fakat orada ölmüştür.

Hayret edilecek şey... Bu ne perhiz, bu ne lâhana turşusu. Bu nasu düşmanlık? İnsan kendisini düşmanının eline nasıl teslim eder? İşte Arap âleminin başında, böylesine kukla ve böylesine düşüncesiz adamlar olduğu için, üç buçuk yahudinin dediği olmaktadır.

Şimdi düşününüz Bu adamın adı Davud mudur. Davit midir?

Kilisenin Yalanı

Gün geçtikçe, kardeş Pakistan'ı parçalayanların kimler olduğu, daha açık bir şekilde ortaya çıkıyor. Beynelmîl hırs tıyanlığın, Yahudiliğin ve kapitalisti ve komünistiyle bunların emrindeki süper devletlerin, elbirliğiyle parçaladığı 130 milyonluk müslüman Pakistan, bugün en acı günlerini yaşıyor, düşman da tertiplerini sürdürmekte devam ediyor. Beynelmîl güçler, emrindeki haber ajansları vasıtasıyla, Batı Pakistan'ın Doğu Pakistan'ı sömürdüğü ve Yahya Han idaresinin ve ordusunun Doğuya büyük zulümlerde bulunduğu yalanını dünyaya yaymakta; böylece kukla Bengaldeş devletin meşruiyeti noktasında dünya milletlerini şartlandırmaya çalışmaktadır. Bu yalanlardan birisi de, Dünya Kiliseler Konseyi'nin, Doğu Pakistan'daki Pakistan kuvvetlerinin, 200 bin Bengali kadının ırzına tecavüz ettikleri şeklindeki haberidir. Hristiyan kilisesinin, bir müslüman devletinin parçalanmasını, dünya nazarında meşru göstermeye çalışmasından başka bir şey değildir bu.

Sanatımıza Hayran

Herbiri Müslüman - Türk'ün haysiyet, şeref ve medeniyet sembolü olan geçmişteki büyük imparatorluklarımız, arkaların da büyük medeniyet mirasları bırakarak gitmişlerdir. Ta Çin'den Almanya'ya kadar, hâkim oldukları topraklarda sanat ve medeniyetlerinin şaheser eserlerini bina etmişler; devirlerine, inançlarının ve zevklerinin damgalarını vurmuşlardır. Bu milleti, ecdadından ve onun zevk ve hayat dünyasından uzaklaştırmak isteyen ne idüğü belli bir sürü köksüzün, geçmişe ait sanat değerlerimizi yıkmaya çabalarına rağmen bu değerlerimiz, incelik, zarafet, estetik üstünlükleri bakımından dimdik ayakta durmaktadır. Ve yabancılar da bu güzellik karşısında hayranlıklarını gizleyememektedirler. Bu hususta, İstanbul Üniversitesinde Türk sanat, üzerine doktora yapan Japon öğrenci, Minako Mizuno, şöyle demiştir: «Türk - İslâm sanatı beni adeta büyüliyor. Japonya'ya dönüşümde bu sanatın daha fazla tanınması için çaba göstereceğim.» Kendi değerlerine düşman olanlara ders olsun.

Rus Gemisi

Her gün Boğazlardan geçip, Akdeniz'e doğru seyreden Rus gemilerinden birisi olan «İrgiz» Rus askeri nakliye gemisi, yoğun sis yüzünden Marmara adasına 15 mil uzaklıkta ki Anataş kayalıklarına bindirmişti.

Büyük yara alan Rus gemisine Türk makamlarınca yapılan kurtarma teklifleri reddedilmiş, silah ve askeri malzeme taşıyan ve Sovyet casusluk gemilerinden birisi olduğu zannedilen gemi, diğer Rus

gemilerince tahliye edilmiştir. Dikkatli çeken husus, Türk gemilerinin ısrarla, Rus gemileri tarafından kayalara bindiren gemiye yaklaştırılmak istenmeyişi ve gemiyi boşaltma işinin, gece esrarengiz bir şekilde yapılmasıdır. Kimbilir bu silahlar, hangi mazlum milletin kanına girmek için ve nereye götürülüyordu?

Yoksa, Hariciye Bakanının da açıkladığı gibi bu silahlar, Türkiye'ye, komünist uşaklara verilmek üzere mi getiriliyordu? Uyanık olmak gerek.

20
OCAK

PERŞEMBE

21
OCAK

CUMA

22
OCAK

CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Katliam Plânı mı?

Hergeçen gün biraz daha çöken, dev görünüşü artık içinin çürümeye başladığını gizleyemez hale gelen Amerika'da, zencilere yapılan gayrı insani muameleler, şiddetli tepkilerle karşılaşmaktadır.

İslâm'a tek kurtuluş modeli olarak sarılan zenci müslümanların hareketleri Baton Rouge Belediye Başkanı W. W. Dumas tarafından «zenci müslümanlar bir ihtilâl hazırlığı içinde» diye nitelendirilmekte ve plânlı bir ihtilâl kampanyasına girişecekleri ileri sürülmektedir.

İslâm düşmanlığı ile şartlanmış gruplar, Amerika'da yeniden bir müslüman zenci katliamını mı planlamaktadırlar?

Ne Farkınız Var

Sıkıyönetimin ilânından sonra kapatılan ve Genel Başkanı Fakir Baykurt ile diğer militanları halen Sıkıyönetim mahkemelerinde hesap vermekte olan TÖS'ün yerine kurulan DÖB (Devrimci Öğretmenler Birliği) de aynı yolda faaliyetlerine devam etmektedir. Devlet kundakçısı komünistler hakkında verilen ölüm cezalarının kaldırılması için o da bildiri yayınlamış.

Ayrıca, İnşaat Mühendisleri Odası da ölüm cezalarının kaldırılması için açıklama yapmıştır.

Düşünce itibarıyla yakalanan komünistlerden farkı olmayan bir grup ne idüğü belli adamın imzaları muteber olmasa gerek. Bir Mahir Çayan veya Deniz Gezmiş yerine Sıkıyönetimce arananlar arasında onları kurtarmak için imza atanların ismini duyabilirdik. Veya, bir Rus elçisinin cebinde Fakir Baykurt'un yerine bunlardan birinin ismi çıkabilirdi. Komünistleri kurtarmak için bunlar değil de kim çalışacak.

Komünizmin

Türk Devletini yıkmak ve Anadolü'yu işgal etmek, gerek Çarlık Rusya'sının ve gerekse komünist Rusya'nın, öteden beri baş gayesi olmuştur. Bunun için Rusya, bir taraftan içimizdeki azınlıkları devletimize karşı kışkırtırken, öbür taraftan, ihtilâl okullarında yetiştirip gönderdiği komünistleri millet hayatını kundaklamakta, kendisine sadık birer köle olarak kullanmış; memleketimize, devletin komünistleştirilmesi için, patlatılacak bir bir komünist ihtilâlinde kullanılmak üzere, değeri milyarlaraya varan çeşitli silah ve malzeme sokmuştur. Bu gerçeği, Dışişleri Bakanı Haluk Bayülken'in ağzından bir kere daha işittik. Karma Bütçe Komisyonunda, Bakanlığının bütçesi görüşülürken yaptığı konuşmada Bayülken, aynen şöyle demiştir: «Komünist ülkelerden Türkiye'ye kaçak olarak sokulan silahlarla tümen, değil, kolordular donatılır.» Millet, hükümetten, bu konuşmaya paralel icraat bekliyor.

Hesap mı Veriyoruz?

Avrupa parlamentosu, Türkiye Ortaklık Komisyonu gizli bir toplantı yapmış ve Ortak Pazar Dışişleri Bakanı Dahrendorf'tan Türkiye'deki siyasi gelişmeler hakkında bilgi almıştır. Dahrendorf yaptığı konuşmasında, «Türkiye'de, seçimlere zamanında gidileceğine dair söz aldık.» demiştir.

İnsanın aklına bir sürü soru geliyor. Dahrendorf kim oluyor da bizim seçimlerimize karışıyor? Ve ona söz verme ihtiyacını duyanlar kimlerdir? Türkiye'de siyasi gelişmeler, Türk milletinin arzusuna göre mi, yoksa Ortak Pazar'ın isteğine göre mi ayarlanır?

Ortak Pazarcılara, Avrupa Parlamentosularına bilgi vermek zorunluluğunu hissedemeler, neden milletin cevabını beklediği soruların cevabını vermezler?

Köle miyiz?

Yedikuledeki Balıklı Rum hastahanesi Başhekim Teodor Karamuradaoğlu ve arkadaşları tarafından, hastahane çalışan Türk işçileri sırf Türk oldukları için kanunsuz olarak işten atılmışlardır. Türkiye Sağlık İşçileri Sendikası İstanbul Şube Başkanı Hasan Hüseyin Koç, yaptığı basın toplantısında «...Türk işçileri, kendini bilmez bir takım Rumların ihanetleri ile karşı karşıya kalmış bulunmaktadır. Türk işçilerinin iyi niyetleri, alın terleri bunlar tarafından istismar edilmek istenmektedir.» demiştir.

Türkiye'de, vatanın gerçek sahipleri, ızdıraplarla yüklü hayatın ağırlığı altında inlesin, yurdundan işçi olarak yabancı diyarlara göçe mecbur bırakılsın. Bütün bunlar da yetmiyormuş gibi, milletimizi iliklerine kadar sömüren, açlık ve sefaletimizin mesulleri gayri millî unsurlar kapılarında çalışmak zorunda kalan işçilerimizi tekmelesinler. Olmaz böyle şey! Artık buna dur denmelidir.

Eroinmanlar

Memleketi

Amerikan uyuşturucu Madde Masası Şefi'nin yaptığı bir açıklamaya göre, son iki yıl içinde Amerika'ya 293 milyon dolar değerinde uyuşturucu madde sokan 23 kişilik bey nelmile bir şebeke ele geçirilmiştir. Şebeke mensuplarının 21'i Fransız, 2'si de Amerika'lıdır.

Yine, yapılan açıklamaya göre New - York'da 18.000 kadarı hâlen tedâvi altında bulunan en az 150.000 heroinman vardır.

Belirli bir inançtan mahrum bulunan ve maddenin kucağında gittikçe değersiz bir varlık haline getirilen dünya insanından, daha başka ne beklenebilir? Ciddi, sağlam ve doğru tedbirler alınmassa, netice elbette böyle olur.

Bu Zille! Ne?

Nixon, yakın tarihte yapılacak seçimde Başkanlık koltuğunu Yahudilerin kendisine ve receklerini garanti etmiş olması ki, «Phantom» uçaklarından sonra, Amerikan Dışişleri Bakanlığında yapılan bir açıklamaya göre, Amerika ile İsrail arasında yapılan bir anlaşma ile, İsrail'in kendi silahlarını yapmasına yardımcı olması taahhüt etmiştir.

Azınlıklar ve Komünizm

Başbakan Nihat Erim'in, Fransa'ya yapmış olduğu ziyaretten bir gün önce, sayıları Paris'te bir hayli kalabalık olan Ermeniler, bulundukları semtlerde Türkiye aleyhine yoğun faaliyetlere girişmişlerdir. Paris'ten gelen haberlere göre, Ermenilerin dağıttıkları çeşitli el ilânı ve broşürlerde, Türklerin Ermenileri katlettikleri propagandası yapılmakta, üstelik Türkiye'deki bugünkü rejimin «Faşist» bir rejim olduğu iddia edilmektedir. Öğrenilen kadarıyla, Ermenileri bu çeşit bir harekete, milleti-mize karşı duydukları hıncı kadar, Fransa'daki çeşitli komünist teşekküllerle birlikte, isim ve sıfatları Türk olan komünist gruplar teşvik etmişlerdir.

Ermenilerin, Doğu Anadolumuzda Kars, Ardahan, Artvin, Ağrı ve Erzurum'u içine alan bir «Ermenistan Devleti» kurmak gayesiyle uzun zamandan beri, bilhassa Beyrut ve Newyorkta, faaliyetlerde bulundukları biliniyordu. Bu faaliyetlerin, sadece bir Ermeni hareketi olarak mütalâa edilemeyeceği, meselenin aslında beynelmîl bir hüviyet taşıdığı hususu ise, mecmuamızın konu ile alakalı çeşitli yazılarında defaatle belirtilmişti. Sovyet Yayımla Stratejisinde, azınlıkların komünizm hesabına harekete geçirilmelerinin şart olduğu da yine bilinen bir gerçektir. Prof. Şarl Veley, «Bahri Seftâ Meselesi» adlı kitabının 91 ve 92. sayfelerinde bu gerçeği şöyle anlatır:

«Çarlık zamanında, Rus yayılma Stratejisi iki istikamette geliştirilmek isteniyordu. 1— Karadeniz sahillerinden İstanbul Boğazı istikameti. 2— Ermenistan içinden İskenderun ve Suriye istikameti.»

1917'de Sovyet Rusya'da komünist ihtilâl gerçekleşirdikten sonra da, bu tarihî emel değişmedi. Türkiye haritasına bakıldığında da görüleceği gibi, Kars ve Ağrı vilâyetlerimizin hemen bitişiğine, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne bağlı bir «Ermenistan Cumhuriyeti» yerleştirilmiştir. Sovyet Ermenistanı'nın başkenti Erivan'dan, radyo aracılığı ile Türkiye'deki ermenilere yapılan yayınlar ise hâlâ sürdürülmekte ve içimizdeki bu azınlık, «Doğu Anadolu'da Bağımsız bir Ermenistan» propagandasıyla tahrik edilmektedir.

Komünistlerin, Türkiye'de netice alabilecekleri bir hareket için, ilk elde gayri millî azınlıkları kullanmak arzusunda oldukları gerçeğini doğrulayan daha nice vesika mevcuttur:

«Türkiye Komünist Partisi, azınlıkların, Türkiye'den ayrılmak hakkı dahil olmak üzere, mukadderatlarını bizzat tayin etmek haklarını kayıtsız şartsız tanıy. Hristiyan ve Yahudi azınlıkları ezme siyasetine her vasıta ile karşı koyar. Bundan maadâ onları, Türk emekçileri ile birlikte emperyalizme karşı mücadeleye sevk eder.» (1) (Türkiye Komünist Partisi Faaliyet Programı Madde 11)

Azınlıkların, komünist stratejisinin istikametine hareket geçirilmesi, görüldüğü gibi, uzun zamandır düşünülmektedir.

«Türkiye'de İdam cezaları kalkmalı» kampanyası, İsveç ve Almanya'da televizyon ve radyolardan dikte ettirilirken, Türkiye'de de bu konu ile alakalı imzalar toplanmıştır. Ne var ki, isimlerinden çıkarılabilenler kadarıyla, bu imza sahiplerinin arasında Dr. Samuel Akyol, Asis. Prof. Ordal Demokan, Prof. Berna Moran, Doçent Tatyana Moran, Dr. Rona Serozan (2) gibi azınlıkların bulunması yazımızın başından beri belirtmek istediğimiz gerçeği bir daha doğrulamaktadır.

Komünistler ve azınlıklar, vatanımızın parçalanması noktasında elele çalışmaktadırlar.

- (1) Millet Düşmanlarının İhanet Plânları (Belgeler) shf. 172. Otağ Yayınları.
- (2) Yankı Mecmuası (17-23 Ocak 1972, Sayı: 44)

DİKKAT!

MİLLET HAYATININ KESİN KARAR DÖNEMLERİNDEN GEÇTİĞİ BİR YILIN EN SAĞLAM RAPORUNU VE MİLLÎ DÂVALARIMIZIN EN İSABETLİ TAHLİLİNİ, YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE'NİN HAZIRLANAN İKİNCİ CİLDİNDE BULACAKSINIZ.
CİLDİ: 90 LİRA «45 LİRASI PEŞİN»
CİLD KAPAĞI: 20 LİRA
ADRES: Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İST.

Ecevitçi ve İnönücü Kalemlerin Gizledikleri-Rotariyenlerin Çabası

CHP krizi basına akseden kadarıyla büyüktür. Büyüktür ama basın da bu curcunayı doğru dürüst şüphesiz yorumlayıp etkâri umumiyeye aktarmamaktadır. Bunun bir çok sebepleri vardır. Ancak en başta gelenlerden biri şudur ki, bugün gayrı millî basına yuvalanmış yazar-çizerlerin hemen tamamı, ya Ecevit tayfasındandır, yahut da İnönü'nün kanatları altında barınmaktadır. Do layısıyla kalemini şu veya bu kliğe kiralayan, sözde yazardan, objektifliğin bütün inceleklerini kullandığı namuslu bir haber veya yorum beklemek en azından fazla müsamahakârlık olur.

İNÖNÜ TAYFASI

Bugün İnönü taraftarları E-

cevit'e veryansın etmektedirler. Onlara göre Ecevit sürüp giden parti buhranının yegâne sorum-usudur. Cumhuriyet'te Cihat Baban, Milliyet'te cici Damat Toker bu grubun başını çekenlerdendir. Bunlar C. H.P. içinde Ecevit hareketinin sosyalizme, hattâ Marxizme doğru gittiğini söylüyorlar. Fakat Ecevit'e bugüne kadar parti içinde imkân verenlerin suçlarını görmezlikten geliyorlar. Denilebilir ki onların İnönü'nün hareketlerini muhasebe etme imkânları kaybolmuş bulunmaktadır. İnönü ta baştan beri Ecevit'in ne olduğunu bilmiyor muydu? Elbette biliyordu. Oysa Ecevit buna rağmen bizzat Paşa tarafından partinin genel sekreterliğine kadar getirildi. İnönü'nün

nün ağzından konuşan bir yazar şunları yazıyor:

«İnönü, Bülent Ecevit ile mücadeleye karar verdiği zaman, yalnız parti mülâhazaları içinde kalmış değildir, o bu mücadeleye kendi kanaatlarına göre devlet ve memleket endişeleri ile de yönelmiştir. Kendi omuzuna alarak yükselttiği Bülent Ecevit, onun omuzunda iken İnönü o kanaate varmıştır ki, bu kişi memlekete yararlı olamayacaktır, yönetimi ile zayıftır, fikirleri ile hayalperesttir, tutumu ile başkalarının etkisi altındadır.»

(Cihad Baban - Cumhuriyet 14.1.1972)

Feki, İnönü, Ecevit'i omuzuna alarak yükseltirken aklı ne redaydi? İnönü daha baştan «Ortanın Solu» gibi ne idüğü belirsiz, «efrâdını câmî ağyarını mâni» bir tarifiyle yapılmış, imkânsız ve bulunduğu kaba göre şekil alabilen bir ucubeyi ortaya atmasaydı, Bay Ecevit'e de her halde «Sosyal Demokrasi» adlı Marxist veya maskeli komünist hareketi, Ortanın Solu sloganı içinde sunma imkânı verilmeyecekti. İşte basında İnönü tarafını tutanlar bunu ve bununla beraber Bay İnönü'nün Türk siyasi hayatında işlemiş olduğu çürümeleri görmezlikten gelmektedirler.

Bay Toker için, belki bu tavır normaldir. Ne de olsa İnönü Toker'in kayınpaderisidir. Onun hakkında istediği gibi konuşup yazamayabilir. Belki de evden müsaade alması icab edecektir. Ama Paşa tayfasının diğer kalemleri için bu durum normal karşılanamaz. Ve İnönü taassubunun bir nişanesi olarak yorumlanır.

...VE ECEVİT CEPHESİ

Ecevit taraftarlarına gelince; bunlar da basında İnönü'ye karşı, tıpkı Ecevit'inkine benzer maskeli bir muhalefet ve iğneleyici bir soğuk savaş açmışlardır. Bunlara kalırsa CHP'deki kriz eacemiyetli değildir. Ve Ecevit'e İnönü arasında sadece küçük kırgınlıklar vardır. Fakat bu işin görünen tarafıdır. Aynı zamanda CHP'deki çalkantıları örtbas etme gayretinin işaretidir. Bu cümleden olarak milliyeti belli gazetenin başyazarı Abdi şöyle demektedir:

«Gazete haberlerine göre pazartesi günü İzmir ve Antalya'da yapılan Halk Partisi kongrelerinde İnönü'nün mesajı uzun uzun alkışlanmış, Ecevit için de büyük tezahürat yapılmıştır. Bu, anlamlı bir davranıştır ve CHP örgütünün Ecevit'i desteklediğini, fakat İnönü'ye karşı çıkmak istemediğini göstermektedir.»

«Bu risk dikkate alınınca isabetli tercihin uzlaştırıcı bir politikada bulunacağı sonucuna varılır. Son kongrelerde Ecevit'e büyük tezahürat yapan delegelerin İnönü'nün mesajını da uzun uzun alkışlama ları, bir bakıma bu dileği yansıtan bir davranış olsa gerektir.» (Abdi İpekçi - Milliyet 19.1.1972)

basında ideolojiler kavgası

Ancak durum hiç de böyle değildir. Ecevit ile İnönü taraftarının araları son derece açıktır. Ve CHP yakında parçalanacaktır. Bu durumu bilen Ecevit taraftarları, zaten paşanın ömrü az kaldı düşüncesiyle şimdilik vaziyeti idare edip, ileride, Ecevit'i başkan yapma sevdasındadırlar. Bunun için de usta bir taktik kullanıp İnönü'yü pohpohlamak suretiyle Ecevit'e karşı tarafsız hale getirmeye çalışmaktadırlar.

Bunlar Ecevit'in fikirlerinin İnönü'ye abartılarak nakledildiğini ve Ecevitçilerin tabiriyle, «İnönü'nün göbekçiler tarafından aldatıldığını» iddia etmektedirler. Yine Ecevitçi kalemlere göre parti teşkilâtı, Ecevit ve İnönü'ye aynı derecede hürmet etmektedir. Mesela delegeler hem İnönü'yü hem de Ecevit'i alkışlamaktadırlar. Öte yandan Ecevitçi takımı Ecevit'i tasfiye ettiği takdirde, Paşanın kendi iktidarının da sarsılacağını ileri sürerek ustaca bir oyun oynamaktadırlar. Ancak İnönü bu oyuna ne kadar göz yumacaktır, onu zaman gösterir.

Göze batan diğer bir husus da basında rotariyenlerin Ecevit'i desteklemeleridir. Masonluğun politikası şimdi Ecevit'i popüler hale getirme savaşındır. Bunda da en faal rolü basın oynamaktadır. Dönmeler, rotariyenler, milliyetli belliler hep bu gayret içindedirler.

Rotariyenlerin gayrı resmî yayın organı Yankı, son sayısında Ecevit'le yaptığı görüşmede, hep Ecevit'in taraftarı bir muhabir tarzında soru soruyor ve cevap alıyordu. Başlıklardan birisi ise, «Paşa'yı Kimler Yanılttı» şeklindeydi ki bu, Ecevitçilerin «Paşa bazı çevreler tarafından yanıltılıyor» görüşünü yansıtıyordu.

Rotariyenlerin bu oyununu az çok uyanık olan fertlerin artık anlamaları, basit taassuplardan ve bir ferde yönelen prestijlerden vazgeçmeleri gerekir. Ecevit, Robert Kolejden mezun olmuş ve tahsilini Amerika'da tamamlayarak Harvard Üniversitesi'nden diploma almıştır. Bu husus onun rotariyenlerle ilgisini araştırılmaya değer bir konu olarak ortaya çıkarmaktadır.

NETİCE

Kiralanan kalemler ne kadar örtbas etmeye ve uzlaştırmaya çalışırlarsa çalışsınlar, İnönü-Ecevit kavgasında düğümlenen CHP krizi sürüp gidecektir. Çünkü mesele basit bir koltuk kavgasından da ilerde ideolojik bir kalıba dökül müştür. Nitekim Abdi, usta taktiklerle İnönü-Ecevit boğuşmasını halletmeye çalışırken aynı gazetede bir başkası şöyle demektedir.

«Şunu hemen kesinlikle belirtmeliyiz ki, CHP içerisindeki çatışma ne anarşi nedeniyle, ne de kişise çekememezliklerin sebep olduğu son ben kav-

galarıyla nitelenebilir, yorumlanabilir. Aksine CHP içerisindeki çatışma köklerini tarihten alan ve Türkiye'deki yapısal ve kültürel değişim ile yakından ilgili olan bir ideolojik çatışmadır.» (Milliyet, 13-1-1972-Dr. A. Yücekök)

Böylece dönme bayyazar CHP'deki çalkantıları ne kadar örtbas etmeye çalışırsa çalışsın gazetenin başka bir yazarı bu çalkantıların gerçek sebeplerini eğer ağzından kaçırmamışsa itiraf etmiş bulunmaktadır. Her satırdan Marxist olduğu belli yazar, makalesinin daha sonraki kısımlarında CHP'yi Marxist bir parti olarak yorumlamakta ve Ecevit İnönü mücadelesinin ideolojik bir sebebe dayandığını ısrarla savunmaktadır.

Bugün CHP parçalanma dönemine gelmiş bulunmaktadır. Her ne kadar basın hadiseleri tam değerlendirmek istemiyor sa da parti binasından gelen çatırdı sesleri kulakları tırma lamaktadır. Belki İnönü, belki Ecevit belki de her ikisi birden yakında çökecek çatının enkazı altında kalacaklardır. Gayrı millî basın da her halde o zaman bu enkaz altından haleflerinin fosillerini çıkarmakla meşgul olacaktır.

İTİRAF

«Tüm» marksistler, çünkü koruyucuları İsmet Paşa'ya karşı harekete geçtiler. Kendilerini yetiştiren, sokaklara salıverip arkalarını sıvazlayan Paşa babalarına karşı marksistlerin bu isyanları, İsmet Paşa'yı her halde küplere bindiriyordur. Aşağıdaki cümleler hızlı bir marksistin makalesinden alınmıştır. Boşuna dememişler «besle kargayı oysun gözünü» diye.

«İsmet Paşa, ömrü billâh diktaya alışmıştır. Muhalefete geçtikten sonra, kendine akıl danışmayan DP'ye tahammül gösterememiştir. Menderes'in de, Bayar'ın da burnundan dünyayı getirmiştir. İsmet Paşa, Kurtuluş Savaşı sırasında da İstiklâl Mahkemeleri kurma, insanları hukuk dışı kurallarla yargılama metodunu denemiştir. İsmet Paşa DP'lilere reva görülen işlemin üstesinden de kolayca gelmiştir.»

Mehmet Kemal 21 Ocak 1972

Akşam

Bakalım Allende özentisi Ecevit, marksist yoldaşlarının bu itiraf gösterilerine katılıp bunların hesabını, Kurultaylarında Paşa'sından sorabilecek mi? Öyle ya, halkla bütünleşe ceğiz demişti de.

DEVLET DAİRESİNDE BU TİP SAKAL NE GEZİYOR?

Devlet Bakanı Ali İhsan Göğüş'ün yanında gördüğünüz genesinde sakalı olan bu zat, Basın-Yayın Genel Müdürü Altemur Kılıç'tır. Ecdadın sakalından, bıyığından kuşkulayıp pirelenenler, baş örtülü bir öğretmen bacımızın varlığına tahammül edemeyip feryadı basanlar, devletin en önemli mevkilerinden birisinde oturan bu sakala acaba neden ses çıkarmazlar. Çıkarmazlar tabi, çünkü mesele; sakal bıyık meselesi değil; inanç, zihniyet ve millete bağlı olup olmamak meselesi de ondan.